

Dîn-i Tevhîd Seddi

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Bizim üzerimize (düşen görev), **ap-açık bir tebliğdir**
Tebliğ bizden, takdir sizden, hüküm Allâhü Teâlâ’dandır

DÎN - İ T E V H Î D S E D D İ

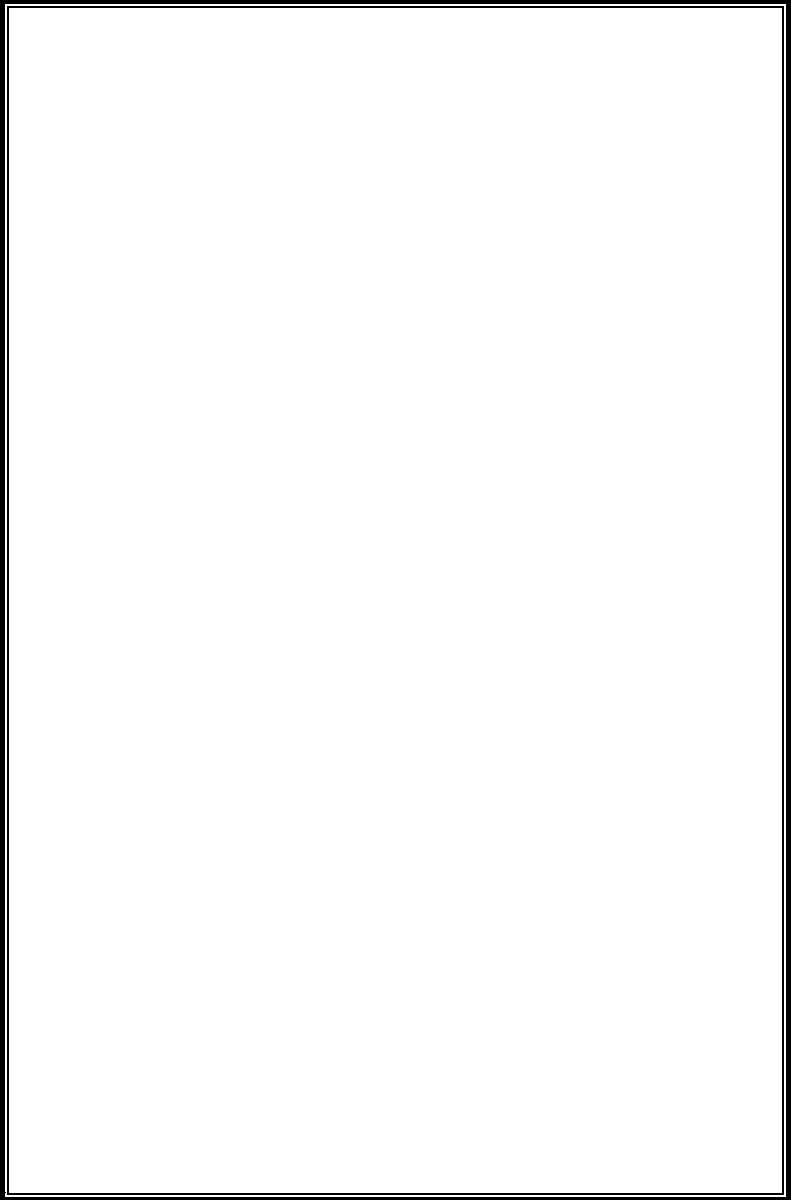
Müslüman Türk’lerin inkırâzı,
Dîn-i Tevhîd Seddi’nin yıkılmasını ve Ye’cüc ve Me’cüc
denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü
isti’lâ’ etmesini mi ifâde eder?

Y a z a n

Ali Celâleddin Karakılıç

2011

DÎN - İ T E V H Î D
S E D D İ

Dîn-i Tevhîd Seddi

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Bizim üzerimize (düşen görev), **ap-açık bir teblîğdir**
Teblîğ bizden, takdir sizden, hukûm Allâhü Teâlâ’dandır

DÎN - İ T E V H Î D S E D D İ

Müslüman Türk’lerin inkırâzı,
Dîn-i Tevhîd Seddi’nin yıkılmasını ve Ye’cüc ve Me’cüc
denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü
isti’lâ’ etmesini mi ifâde eder?

Y a z a n

Ali Celâleddin Karakılıç

2011

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. لَا مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. ط. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. ط.
 إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ لَا غَيْرِ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.
 أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ. وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.
 أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.
 أَلصَّلَوَةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى
 يَوْمِ الدِّينِ.

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

Bütün âlemlerin Rabb'i, Rahmân ve Rahîm, Din Günü'nün sâhibi olan Allâh'a hamd olsun. Yâ Rabb, biz yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizleri doğru yola hidâyet eyle. O kendilerine ni'met verdiklerinin yoluna ilet. Gazâba uğrayanlarınkine ve sapıklarınkine değil.

Bizi, îmân'a ve (fıtrat dîni olan) İslâm'a hidâyet eden Allâh'a hamd olsun. Allâh, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir.

Hamd olsun Allâh'a ve selâm olsun O'nun beğenip seçtiği (kendisinde hayır görüp doğru yola iletildiği) kullarına.

Salât ve selâm, Rasûl'ümüz Hazreti Muhammed üzerine, tayyîb ve tâhir olan Âl ve Ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile Âl ve Ashâb'ına tâbi' olanların üzerine olsun. Âmîn.

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ.

“Kişi, sevdiği kimse ile berâberdir”.

(Buhârî, Kitâbü'l-Edeb, Cüz' 8.ss.48)

Ö N S Ö Z

İnsan oğlunun başına her ne gelmişse , -*bülûğ çağından ölüm ânına kadar*- üzerine farz olan dinî esâslara inanmayışından veyâ Allâhü Teâlâ'nın-“**Oku, öğren**” *emrine rağmen*- onları gereği gibi doğru bir şekilde öğrenip amel etmeyişinden gelmiştir. Bunun için Allâhü Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'inde şöyle buyurmaktadır:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَعِنَّا نَفْسُكَ ط

“Sana gelen her iyilik (Allâhü Teâlâ'nın lûtf-ü ihsânı olarak) Allâh'dandır. Sana gelen her fenalık da (kendi amelinin bir karşılığı ve intikâmı olarak) kendindedir”.¹

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Allâhü Teâlâ, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir”.²

İşte, işin aslı ve esâsı bu oldğuna göre, sâhib olduğumuz **maddî ve ma'nevî değerlerimizi**, Allâhü Teâlâ'nın muradına ve Rasûlü'nün tebliğine göre değerlendirip amel ederek, kötülüklerden kurtulup iyiliklere yönelerek, kula kul, şeytana kul değil Yaratan'a kul olmanın yollarını aramalıyız. Böyle bir yolu bulmanın tek şartı da, **Tevhîd Dîni**'nin esâslarını iyi kavrayıp sevginin, korkunun ve tâatin tek merkezi olan Allâhü Teâlâ'nın bizlere verdiği **maddî ve ma'nevî** ni'metlerin kıymetini iyi bilmek ve **özümüzdeki** güzel hal ve ahlâkı bozmamak için elimizden gelen her türlü gayreti gösterip **Tevhid Dîni İslâm**'ın gereği olan **Dîni kimliğimizi** kazanarak ihlâs ve takvâ sâhibi bir kul olmaya çalışmaktır.

Hayâtımız boyunca bizleri imtihan etmek için îmân ile küfür, hayır ile şerr arasındaki tercihi bize bırakan ve ona göre hakkımızdaki ilâhî

¹ -Nisâ', 79.

² -Bakara, 213.

hükümünü verecek olan Allâhü Teâlâ, demokratik ve laîk sistemleri, sağ ve sol düzenleri, temeli ilâhî olmayan hakk ve özgürlük da'vâlarını durmadan müdâfaa etmeye çalışanlar hakkında,

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمَرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ
نَارًا ۗ لَا آخِاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا...

“De ki: (bu Kur’ân) Rabb’inizden gelen bir hakk’dır. Artık dileyen O’na îmân etsin (O’nun emir ve yasaklarına uysun), dileyen de O’nu inkâr edip kabûl etmesin (emir ve yasaklarına uymayarak dilediği gibi yaşasın). Hakikat şudur ki biz, zâlimlere (fâsıklara, kâfirlere, müşriklere) öyle bir ateş hazırladık ki (onun etrafını saran) duvarları, çepçevre kendilerini kuşatacaktır”.³

buyurmakta ve aklımızı başımıza toplayarak îmân ve İslâm yolunu tercih etmemizi -kullarına olan sonsuz rahmetinin bir eseri olarak- isrârla istemektedir.

Kehf sûresi’nde zikri geçen **Zü’l-Karneyn** kıssası ve Zü’l-Karneyn’in şahsında bizlere örnek olarak ifade buyurulan **îmân** ve **küfür** arasındaki **tercih** ve **Zü’l-Karneyn**’in üçüncü seferinde karşılaştığı **Türk toplumu**’nun demir kütleleri gibi salâbetli (*kevvetli ve kudretli*) unsurlarına erimiş bakır hükmünde olan **îmân** ve **İslâm** cevherinin telkin şekli; bu suretle îmân ve İslâm yolunu tercih eden **Türk toplumu**’nun aşılması ve delinip geçilmesi mümkün olmayan bir **“Din-i Tevhîd Seddi: Tevhîd Dîni’nin koruyucusu”** hâline gelmesi; bu **sedd**’in, ya’nî **“Din-i Tevhîd Seddi’nin: Müslüman Türk kudreti”** nin ortadan kalkmasının, Kıyâmet’in on büyük alâmetinden birisi olacağı husûsu, önemle ifade edilmekte ve **özümüzde** bulunan bu güzel hal ve harekâtı değiştirmememiz gerektiği konusu, ehemmiyetle belirtilip gözlerimizin önüne serilmektedir.

Bu güzel vasfımızı koruyabilmek için,

³ -Kehf, 29.

أَلْمُلْكُ يَبْقَى مَعَ الْكُفْرِ وَلَا يَبْقَى مَعَ الظُّلْمِ.

"Mülk, küfr ile, şirk ile berâber devam eder, (fakat) zulm ile (fitne, fesâd, terör, anarşi, fuhuş, yolsuzluk, gibi ahlâksızlıklar ile; tefrika ve ihtilâf gibi çeşitli görüş ve yorumlar ile) berâber devam etmez".⁴

esâsına binâen daha medenî olma hevâ ve hevesine kapılarak İlâhî bir dayanağı olmayan inkilapçı, lâik, demokratik, özgür bir anlayışla meydana getirilen beşerî sistemlerden vaz geçip İlâhî bir sistem olan **Din-i Tevhîd Seddi**'ni yeniden hayâta geçirmek mecburiyetindeyiz.

Tevfîk ve hidâyet, yalnız ve yalnız Allâhü Teâlâ'dandır.

Ali Celâleddin Karakılıç

19-05-20011

16-Cemâziye'l-âhir-1432

⁴ -Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.343. Hasan Basri Çantay.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَأْ بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ. ج خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اِقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ. لا الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ. لا عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ.
كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى. لا أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى. ط إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى. ط

“Yaratan Rabb’inin adı ile oku. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku, Rabb’in nihâyetsiz kerem sâhibidir. Ki kalemle (yazı yazmayı, ilim öğrenmeyi) öğreten O’dur. İnsana bilmediğini O öğretti”.

“Sakın (okumamazlık yapma). Çünkü (okumayan, hakk ve hakîkati öğrenmeyen, dilediği gibi bir hayat yaşamak isteyen) insan, (cehâleti sebebi ile) muhakkak azar ve hiç bir şey’e ihtiyâcım yok zann eder. (Ey insan, şunu iyi bil ki) şübhesiz dönüşün ancak (nihâyetsiz kerem sâhibi) Rabb’inedir”.⁵

⁵ -Alâk Sûresi, âyet 1-8.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adı ile

Tevhîd Dîni İslâm ve Dînî kimlik

Müslüman Türk'lerin inkırâzı, Dîn-i Tevhîd Seddi'nin yıkılmasını ve Ye'cûc ve Me'cûc denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü isti'lâ' etmesini mi ifâde eder?

Evet, Kıyâmet'in on büyük alâmetinden birisi olan Ye'cûc ve Me'cûc'u tutan **Zü'l-karneyn Seddi**, diğer bir deyimle **Dîn-i Tevhîd Seddi: *Tevhîd Dîni'nin koruyucusu*** “*Müslüman Türk kudreti*” yıkılıp son bulunca, Ye'cûc ve Me'cûc denilen fitne ve fesad topluluklarından meydana gelen kalabalık bir çapulcu takımının birbirlerinin medeniyyet ma'mûrelerini yerle yeksân edişi ve yer yüzünü, eşi görülmemiş tahribat ve felâketlere sürüklemesi -*Allâhü a'lem-*, **Eşrât-ı Sâat**'dendir.

Burada ifâde buyurulan **Müslüman Türk Kudreti**, aşağıdaki âyet-i kerîme'lere göre, **Etnik** bir kimlik değil, **Tevhîd Dîni İslâm**'ın gereği olan **Dînî bir kimliktir**.

Bununla berâber -*soy-sop, haseb ve neseb gibi-* sahih ve nâfiz bir nikâha bağlı önemli konuların korunması da dînî bir esâsdir.⁶ Çünkü aslın ve neslin korunması, ancak sahih ve nâfiz bir nikâh ile mümkündür ki îmân gidince nikâh da gider.⁷

⁶ -**Haseb**: Asl, nesl, soy, kuşak, şeref ma'nalarına geldiği gibi; kişinin karâbeti, ehli ve zürriyyeti ma'nalarına da gelir. Ayrıca baba tarafından gelen şeref, asillik, soy temizliği ma'nalarını da ifâde eder. Cem'i, “**Ahsâb**” dır.

Neseb: Asl, nesl, soy ma'nalarına geldiği gibi; bir şey'in bir şey'e, bir kimsenin bir kimseye nisbet edilmesi ma'nalarına da gelir. Cem'i, “**Ensâb**” dır.

Hazreti İbrâhîm *aleyhi's-selâm* ve Hazreti İsmâil *aleyhi's-selâm* neslinden gelen Kurayş toplumu, *-dîni kimlikleri ve soyu sopu ile-* diğer Arab toplumlarına göre nasıl bir üstünlüğe sâhip ise, Müslüman Türk toplumunun dînî kimliği ve soyu-sopu da, *-özündeki Tevhit Dîni İslâm'a bağlılığı ile-* diğer toplumlara göre aynı şekildedir

"Ben, -devirden devire, aileden aileye intikâl eden, bu sûretle de seçilip ayırd edilen- Âdem oğullarının en temizinden nakl olundum. Nihâyet şu içinde bulunduğum Hâşimî topluluğundan neş'et etdim".

Bir kimsenin **nesebi** zikr edildiği zaman da **erkeğe nisbet edilir** ki İslâm'da bu bir esâsdir. Bunun için de ba'zan soyca, soy bakımından ma'nâsına "**Neseben**"; ba'zan da soylu, soyu temiz, asıl ma'nâsına "**Nesib**" ta'bîrleri kullanılır.

Kur'ân-ı Kerîm'de geçen "**Neseb**" lâfızları da, ekseriyetle bu ma'nâları ifâde eder ki şu âyet-i kerîme, buna güzel bir misâldir:

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ط وَكَانَ رُبُّكَ قَدِيرًا.

"Sudan bir beşer yaratıp da onu soy sop sâhibi (neseb ve shriyyet sâhibi) **yapan, O'dur. Rabb'in** (her şeye) **kemâliyle kâdirdir"**. Fûrkan, 54.

Shriyyet: Kız alıp vermekle, evlenmekle meydana gelen akrâbâlık, demektir.

⁷-Târihçilere göre Nûh *alehi's-selâm*'ın çocukları **Hâm, Sâam, Yâfes**'dir ki **Hâm**, Habeşli'lerin, Zenci'lerin, Nubi'lerin babası; **Sâam**, Arab'ın, Acem'in ve Rûm'un babası; **Yâfes** de Türk'ün, Hazer'in, Sakâlibe'nin, Ye'cûc ve Me'cûc'ün babasıdır.

Bu bakımdan **Türk, Kürt, Çerkes, Türkmen** gibi toplumlar, ayrı ayrı soylardan gelme bir toplum değil aynı babanın muhtelif kabilelere bölünmüş evlâtlarının bir topluluğudur. Dinleri de İslâm Dîni olup Müslüman'dırlar.

S.B.M.Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C,9,ss.97. Kâmil Miras.

Târihçilere göre, Arab'lar da dört kısımdır ki bunlardan,
1-Arab-ı baide: Helâk olup nesilleri kalmamış olan Arab'lardır ki Âd, Semûd, Tasm ve Celis Arab'ları bunlardandır.

2-Arab-ı arîbe: Hâlis Arab'lardır ki Kahtânî'ler bunlardandır.

3-Arab-ı müsta'cibe: Acem'leşmiş Arab'lar demektir.

4-Arab-ı müsta'cibe: Arab'laşmış Arab'lar demektir ki İsmâil *aleyhi's-selâm*'ın çocukları olan ve Hazreti Muhammed *aleyh's-selâm*'ın nesebini teşkil eden Adnânî'ler bunlardandır.

Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın cediti olan İbrâhîm *aleyhi's-selâm*, Arab olmadıgından oğlu İsmâil *aleyhi's-selâm*'dan olan çocuklarına, Arab-ı müsta'cibe denilmiştir ki Arab lisânı bunlar ile yükselmiştir.

Hak Dîni Kur'ân Dili Yeni Meallî Türkçe Tefsîr,C.8.ss.5800. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

"Allâh, **İbrâhîm** oğullarından İsmâîl 'i, **İsmâîl** oğullarından Benî Kinâne'yi, **Kinâne** oğullarından Kurayş'i, **Kurayş**'den de Benî Hâşim'i, **Benî Hâşim**'den de beni seçmiştir".

"Allâh beni, dâimâ helâl babaların sulbünden pâkize anaların rahmine nakl ederek, nihâyet babamla anamdan izhâr buyurmuştur ve -Âdem ile **Havvâ**'dan, **Abdu'llâh** ile **Âmine**'ye kadar olan- ebeveynim, kat'iyen nikâhsız bir birliğe uğramamıştır".

Diyen Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm*'ın, kendi nesebi hakkında söylemiş oldukları bu sözler de, bu konunun ayrı bir kanıtıdır. Ayrıca,

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتْلُوكُمْ
فِي مَا آتَيْكُمْ

"O sizi yer yüzünün **halîfeleri** yapan, sizi, size verdiği şey'lerde, imtihâna çekmek için, **kiminizi derecelerle kiminizin üstüne çıkarandır.**⁸

âyet-i keîmesi de, bunun ap-açık bir delilidir.

Bunun için büyük şerefler peşinde koşarak **Halife**'lik vasfına lâayık olmak, yüksek derecelere erişmek, dünyevî ve uhrevî mutluluğu kazanmak arzûsunda olan kullarını, gaflet, dalâlet, sapıklık ve her türlü bâtil hevâ ve heveslerden kurtararak hidâyete, saâdete, şerefe, mutluluğa ulaştırmak isteyen **Allâhü Teâlâ**, bu yüksek derecelerin soy-sop, haseb, neseb, makam ve zenginlik gibi şeyler ile kazanılamıyacağını, ancak takvâ ile (**hakîkî bir kulluk ve Müslüman'lık ile**) kazanılabileceğini belirtmek üzere, Kur'ân-ı Kerîm'inde şöyle buyurmaktadır:

⁸ -En'âm, 165

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ط
إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ط إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ.

“Ey insanlar, hakîkat, biz sizi bir erkek ile bir dişiden yarattık. Sizi, (sırf) birbiriniz ile tanışasınız diye, büyük büyük cem’iyyetlere, küçük küçük kabîlelere ayırdık. Şübhesiz ki sizin Allâh nezdinde en şerefliiniz, takvâca en ileride olanınızdır. Hakîkaten Allâh, her şey’i bilen, her şey’den haberdâr olandır”.⁹

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ط.

“*Allâhü Teâlâ, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir*”.¹⁰

“*Hamd olsun Allâh’a ve selâm olsun O’nun beğenip seçtiği (kendisinde hayır görüp doğru yola ilettiği) kullarına*”.¹¹

Bunun için, Allâhü Teâlâ yanında kullarının en şerefliisi ve en üstünü, -soylarına, cinslerine, kavimlerine, şu’belerine ve tâifelerine göre değil- Allâh’a karşı olan kulluklarına ve takvâlarına, hattâ takvâca en ileride olmalarına göredir. Bu şeref ve üstünlük ise, en başta Hazreti Muhammed *aleyhi’s-selâm’a*, O’nun Âl ve Ashâbına ve onlardan sonra gelib de onlara ihsân ile tâbi’ olan Müttekî Müslümân’lara nasîb olmuştur. Bundan sonra da -kıyâmete kadar- ihsân ile Âl ve Ashâbına tâbi’ olanlara nasîb olacaktır.

⁹ -Hucurât, 13.

¹⁰ -Bakara, 213.

¹¹ -Neml, 59.

Târih buyunca, İslâm Dîni'ni kabûl edip ona hizmet etmeyi en büyük bir gâye edinen kahraman ecdâdımız **Müslümân Türk**'ler de,

“Bizim da'vâmız cihangirlik da'vası değildir, i'lâ-i kelimetü' llâh da'vasıdır”.

diyerek -her türlü dalâlet ve sapıklığın, hevâ ve heveslerin peşinde gitmekten uzak olarak-, Allâh'a, Peygambere, Kur'ân'a ve İslâm Dîni'ne olan yüksek ve sağlam bağlılıkları ve hizmetleri ile, bu şeref ve üstünlükten büyük bir pay almışlar ve onunla şerefyâb olmuşlardır. İnşâ'illâh, onların ardından gelen bizler de, aynı şeref ve üstünlüğü elden bırakmayız.

Bunun için de,

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ.

“Bizi, imân'a ve (fıtrat dîni olan) İslâm'a hidâyet eden Allâh'a hamd olsun”.

duâsının ifâde ettiği hakikati, iyi anlamalıyız ve onu hiçbir zaman elden bırakmamalıyız.

Çünkü kullarının dünyevî ve uhrevî mutluluğunu isteyen Allâhü Teâlâ, **Rabb** isminin muktezâsı ve **sonsuz rahmeti**'nin bir eseri olarak sevgili rasûlü Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm* vasıtası ile bizlere teblîğ ettirmiş olduğu Kur'ân-ı Kerîm'inde ve İslâm Dîni esâsları'nda, insanlığın muhtaç olduğu en doğru yolun **kendi ilâhî sistemi** olduğunu belirterek,

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قف

"Hak dîn, (insanları dünyevî ve uhrevî mutluluğa erdiren gerçek düzen, gerçek sistem, gerçek rejim, gerçek inanış, Ehl-i

sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre)), **Allâh ındinde** (ancak) **İslâm'dır**".¹²

أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا.

"Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun icâblarını yerine getirenlerden) **râzı oldum**".¹³

buyurmakda; bundan sonra da her türlü dünyevî ve uhrevî felâketin sebebi olan,

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyarısa) **ondan** (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) **aslâ kabûl olunmaz ve o, âhirette de en büyük zarara uğrayanlardandır**".¹⁴

esâsını ifâde ederek İslâm dışı fikir, görüş, sistem, düzen, rejim ve inanışlara gönül vermememizi emr etmektedir.

Ayrıca, dünyâda ve âhirette felâh bulup mutlu olmamız için de,

فَاسْتَقِيمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَعُوا ط إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.

"Maiyyetindeki tevbe edenlerle berâber, emr olunduğun (uz) gibi dosdoğru ol (unuz). Aşırı gitmeyin. Çünkü O, ne yaparsanız (hepsini) hakkıyla görücüdür".¹⁵

¹² -Âl-i İmrân 19.

¹³ -Mâide, 3.

¹⁴ -Âl-i İmrân, 85.

¹⁵ -Hud, 112.

فَلَذَلِكَ فَادُعْ ۚ وَاسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۚ

“İşte bunun için sen (onları Tevhîd’e) da’vet et. Emr olunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevâ (ve heves) lerine uyma...”.¹⁶

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ قَدْ فَصَّلْنَا آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ.

“Bu (İslâm ve Kur’ân) Rabb’inin dosdoğru yoludur. Biz âyet’leri, aklını başına alıp düşünecek bir toplum için (apaçık) beyan etmişizdir”.¹⁷

hakikatlerini emr ederek şu ikâzları yapmakda ve aklımızı başımıza toplayıp sonunda pişman olup *-Eyvâh aldanmışım, aldatılmışım-* demememizi hatırlatmaktadır.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ...

"Hepiniz toptan Allâh'ın ipine (Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dîni esâslarına) sımsıkı sarılın. Parçalanıp dağılmayın, (fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile gurup gurup, cemâat cemâat, ekol ekol, parti parti olmayın. İslâm Dîni'nin gösterdiği yolda birlik ve berâberliğinizi koruyarak) Allâh'ın üzerinizdeki ni'metini düşünün".¹⁸

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.

"Allâh'a ve O'nun Rasûlüne itâat edin. (Fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile) birbiriniz ile çekişip didişmeyin. Sonra korku ile za'fa düşersiniz. Rüzgarımız

¹⁶ -Şûrâ, 15.

¹⁷ -En'âm, 126.

¹⁸ -Âl-i İmrân, 103.

(kuvvet ve kudretiniz kesilip) **gider**. (Allâh'ın size olan yardımı kesilir. Kuvvetiniz ve devletiniz yok olup gider). **Bir de sabr** (-u sebât) **edin**, (sıkıntılara katlanın). **Çünkü Allâh, sabr edenlerle berâberdir**".¹⁹

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ط وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ل.

“Siz, kendilerine ap-açık delil’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlar (ın hâli) : En büyük azâb onlarındır”.²⁰

Kur’ân mutluluğu ve Dînî özgürlük

Sevgili peygamberimiz Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* da şu Hadîs-i şerîflerinde, dünyevî ve uhrevî mutluluk yollarının Kur’ân’da olduğunu belirterek şöyle buyurmaktadır:

إِنَّهُ سَتَكُونُ فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ قِيلَ: فَمَا النَّجَاهُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى. فِيهِ نَبَأٌ مَنْ قَبْلَكُمْ. وَخَبْرٌ مَنْ بَعْدَكُمْ. وَحُكْمٌ مَا بَيْنَكُمْ. وَهُوَ فَضْلٌ لَيْسَ بِالْهَدْلِ. مَنْ تَرَكَهُ بَحْبُرًا فَصَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى. وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ تَعَالَى. وَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ. وَنُورُهُ الْمُبِينِ. وَالذِّكْرُ الْحَكِيمِ. وَالصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ. وَهُوَ الَّذِي لَا تُرْبِعُ بِهِ الْأَهْوَاءُ. وَلَا تَشْتَعِبُ مَعَهُ الْأَرْزَاءُ. وَلَا يُشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ. وَلَا يَمْلَأُ الْأَنْفِيَاءُ. مَنْ عَلِمَ عِلْمَهُ سَبَقَ. وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أُجِرَ. وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلَ. وَمَنْ عَصَمَ بِهِ فَقَدَ هُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Muhakkak ki ileride muzlim gece kıt’aları (*zifîrî gece karanlıkları*) gibi fitneler olacaktır. Denildi ki -Yâ Rasûle’llâh,

¹⁹ -Enfâl, 46.

²⁰ -Âl-i İmrân, 105.

ondan necât (*kurtuluş*) ne?-. Buyurdu ki Allâhü Teâlâ'nın Kitâbı (*Kur'ân-ı Kerîm*) dir.

Onda sizden evvelkilerin haberi, sizden sonrakilerin haberi, birbirinizin arasındaki şey'lerin hükmü vardır. O bir hezl (*boş söz*) değil, (*hakk ile bâtili birbirinden ayıran*) bir fasıldır. O'nu tecebbüren (*kibirlenip büyülenerek*) terk edenin Allâh belini kırar. **Doğru yolu O'nun gayrisinde arayanı, Allâh dalâlete düşürür.** O, Allâh'ın habl-i metîni (*sapa sağlam bir ipi*), nûr-i mübîn'i (*ap-açık bir nûru*) dir. Zikr-i hakîm'dir. Sırât-ı müstekîm'dir (*en doğru yol O'dur*). Keyiflerin sapıtmasına, re'yelerin dağılmasına yegâne sebep O'dur. Ulemâ', O'na doymaz. Etkiyâ' (*Allâh korkusu ile günah işlemekten çekinenler*) O'ndan usanmaz. O'nun ilmini bilen ileri gider. O'nunla amel eden me'cûr olur (*sevab kazanır*). O'nunla hukm eden adâlet eder. O'na sınıksız sarılan doğru yola hidâyeti bulur".⁵

Şu halde Kur'ân yolu, İslâm yolu, gerçek yol, doğru düşünce, sırât-ı müstekîm (*en doğru yol*) bu olduğuna göre her türlü İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerinden uzak kalarak yalnız Kur'ân'a gönül verip O'nun gösterdiği yoldan gitmemiz, çeşitli fikir, yorum, düşünce ve inanış şekillerinden; tefrika ve ihtilâflı konulardan uzak kalıp Allâhü Teâlâ'nın **ilâhî kânunlarına** yönelip ona teslim olmamız gerekmektedir.

Ne yazık ki emr-i ilâhî ve irşâd-ı peygamberî bu olduğu halde, Müslümân olduğumuzu, Kur'ân ve sünnet yolunda

5-Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, C.1 ss.91.

Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsir, C.1 ss.30. Elmalı Muhammed Hamdi Yazır.

Dârimî, Sünen, Fedâilü'l-Kur'ân.

gittiğimizi söylediğimiz halde, içinde bulunduğumuz şu zamanda, *-İslâm'a hizmet gâyesi ile de olsa-* çeşitli fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış ayrıcalıkları ile gurup gurup, cemâat cemâat, ekol ekol, parti parti ayrılıp İslâm birlik ve berâberliğini temelinden bozduğumuzu bilmez ve anlamaz bir hâle geldik. Halbuki Cenâb-ı Hakk Kur'ân-ı Kerîm'inde, şöyle buyurmaktadır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ط إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ. فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.

“Ey îmân edenler, hep birden silm’e (sulh’a ve İslâm’a, İslâm birlik ve berâberliğine) girin, (kâmil olgun birer Müslümân olun). Şeytan’ın adımları ardına düşmeyin, (insanları yoldan çıkararak küfür ve dalâlet ehlinin ve Deccâl’lerin sözlerine ve fiillerine uymayın). Çünkü o, sizin ap-açık bir düşmanınızdır”.

“Size bunca açık deliller geldikten sonra yine kusur ederseniz (silm’e girmekden, birlik ve berâberliğinizi koruyup olgun birer Müslüman olmaktan kaçarsanız), iyi bilin ki muhakkak Allâh, Azîz’dir (mutlak gâlibdir, hükmüne karşı gelinmez, dilediğini yapar ve emrini infâz eder) ve Hakîm’dir (her yaptığını bir hikmetle yapar)”.²¹

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ط فَمَنْ يَكْفُرْ بِطَاغُوتٍ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ لَا انفِصَامَ لَهَا ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

“Dinde zorlama yoktur. Hakîkat (şudur ki), îmân ve küfür, ap-açık meydana çıkmıştır, (gözler önüne serilmiştir).

²¹ -Bakara, 208-209.

Artık kim şeytan'ı (tâğût'u -ve insanları Allâh'ın dîni'nden uzaklaştırmaya ve İslâm Dîni'ni bozup içinden çıkılmaz bir hâle getirmeye çalışan Deccâl'leri-) **tanımayıb da Allâh'a îmân ederse o, muhakkak ki kopması** (mümkün) **olmayan en sağlam kulpa** (Kur'ân'a ve İslâm'a) **yapışmıştır. Allâh** (her şey'i) **hakkıyla işitici ve** (her şey'i) **kemâliyle bilicidir".**²²

وَأَذْكُرُ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَحِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ.

“Rabb’ini, içinden, yalvararak ve korkarak, (fakat) yüksek olmayan bir sesle sabah ve akşam an. (Sakın) Ğâfillerden (aldananlardan ve aldatılanlardan) olma”.²³

Deccâl’lerin telkinleri ve getirdiği felâketler

Son yıllarda, bi'l-hâssa 2011 yılı bahârında, Cezâyir, Tunus, Libya, Mısır, Filistin, Afganistan, Irak, Yemen, Sûriye gibi Müslüman Arab memleketlerinin ve nüfusunun çoğunluğu Müslümân olan diğer memleketlerin başına gelen akla hayâla gelmedik fitne, fesad, anarşi ve felâketlerin; Deccâl’lerin telkin

²² - Bakara, 256.

Tâğût: Allâh'a karşı isyankâr olup kahr ile, cebr ile veyâ rızâ ile kutsallaştırılıp ma'bûd edinilen insan veyâ şeytan veyâ put gibi her hangi bir şey'dir. İnsanları her hangi bir şekilde, Allâh yolundan men' eden kimselere veyâ İblîs'e de tâğût denir.

Deccâl: Dünyânın son zamanlarında hakkı bâtıla, iyiyi kötüye, doğruyu yanlış birbirine karıştıran, hiç durmadan fitne ve fesâdı körükleyen, bu suretle de içinde buldukları toplumların nizâm ve intizâmını bozan, gerçek olmayanı gerçek gibi gösteren hilekâr, yalancı, yaldızcı şerir insanlardır. Bunlar, dünyâ târihinin son zamanlarında çokça görülecektir ki Kıyâmet alâmetlerindedir. Bunun için Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* bu husûsda şöyle buyurmuştur.

مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ.

"Âdem'in yaratıldığı zamandan beri, kıyâmete kadar, Deccâl'in şerrinden daha büyük bir fitne olmamıştır".

Riyâzû's-sâlihîn, C.3.ss.326.(1846 nolu h.ş.).

²³ -A'râf, 205.

edip yönelttiği -demokrasî, özgürlük, lâiklik gibi- İslâm dışı rejim, inanış ve isteklerin,

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ط وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ل.

“Siz, kendilerine ap-açık delil’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlar (ın hâli) : En büyük azâb onlarındır”.²⁴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ح فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ط ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا.

“Ey îmân edenler, Allâh’a itâat edin. Rasûl’e (Muhammed aleyhi’s-selâm’a) itâat edin ve sizden olan emir sâhiblerine (ülü’l-emr’e) de itâat edin. Eğer (dîne âid işlerinizden) bir şey’ hakkında ihtilâf ederseniz, hemen onu Allâh’a (Allâhü Teâlâ’nın kitâbı Kur’ân’a) ve Rasûl’üne (Rasûl’ünün Sünnet’ine) döndürün (mürâceat edin). Eğer Allâh’a ve âhiret günü’ne inanıyorsanız, (bu mürâceat, sizin için) hem hayırlı, hem netîce i’tibâriyle daha güzeldir (daha iyidir)”.²⁵

²⁴ -Âl-i İmrân, 105.

²⁵ -Nisâ’, 59.

Merhûm ve mağfûr Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, bu âyet-i kerimenin altındaki (60) ncı âyet-i kerîmede, Allâh’ın ve Rasûlünün hukmüne râzı olmayan münâfıkların durumuna işâretle,

"Bu emirleri tesbitden sonra evvel emirde adlı ve teşriî esâslar üzerinde cereyan eden itâati te'mîn etmek; mü'minlerin, -*adl ile hukme me'mûr oldukları hâlde*- adl ve hakk olan bir hukmün hılâfına tâlib olmamaları, muhâkeme mesâilinde tuğyankâr bir vaz'ıyyet almamaları, tâgutlar mahkemesine mürâceat etmemeleri lüzümünü telkîn etmek; mü'min nâmı altında Peygambere itâatden hoşlanmayan ve O'nun hukmüne râzı olmayıb da başka mahkemelere mürâceat edenlerin münâfık olduğunu tefhîm etmek;

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعُنْكُبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ط وَإِنَّ
 أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعُنْكُبُوتِ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ.
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ط وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.
 وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ.

“Allâh’dan başka velîler (dostlar, dayanaklar, putlar, kurtarıcılar) edinenlerin sıfatı, kendine bir yuva yapan örümcek misâli gibidir. Halbuki bilmiş olsalar, evlerin en çürüğü her halde örümcek yuvasıdır”. (Bunların hâli, ancak bir sinek avlayıp ondan istifâde edebilecek kadar çürük bir eve tutunmuş olan örümceğin hâli gibidir)”.

“Halbuki Allâh, kendinden başka neye tapıyorlarsa (neye değer veriyorlarsa) şübhesiz ki biliyor. O mutlak gâlib, tam hüküm ve hıkmət sâhibidir”.

“Hem bu misaller yok mu?, Biz onları insanlar için îrâd ediyoruz (söylüyoruz). Bununla berâber onlara, âlim olanlardan başkasının aklı ermez”.²⁶

âyet-i kerîme’lerinde ve benzeri âyet-i keîme ve hadîs-i şerîflerde belirtilip önemle üzerinde durulan bu **ihtilâf ve tefrika**’nın bir netîcesi olduğunu görüp ibret almadığımız gibi, gittiğimiz yolu haklı bulup -*Biz de bu şekilde İslâmâ ve Müslümân'lara hizmet ediyoruz. Biz de demokrasi ve özgürlük*

bunun netîcesi olarak da Rasûlü'llâh *sall'illâhü aleyhi ve sellem'* e itâat etmeyi tahkîm etmek üzere, şöyle buyuruluyor...”

diyor ki ba'zı kimselerin, müslüman olduklarını söyledikleri hâlde -**İnsan hakları**-nâmı altındaki gayri müslim mahkemelerinden meded ummaları, ne derece doğru olabilir? Bilmem.

Hak Dini Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr, C.2.ss.1379.Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

²⁶ -Ankebût, 41-42-43.

istiyoruz- gibi düşüncelere kapılarak, aşağıdaki âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf'lerin îkâzını unutup çeşitli yorum ve inanış şekilleri ile *-İslâm ve Müslüman düşmanlarının arzu ve emellerine âlet olarak-* müdâfaa eder bir duruma geldik. Deccâl'lerin fikir ve emelleri peşinde koşarak **kendimizi**, felâketten felâkete sürükler bir hâle getirdik de Kur'ân-ı Kerîm'in şu âyet-i kerîme'lerinde ifâde buyurduğu hakikatleri, *-büyük bir gaflet eseri olarak-* anlamaz ve görmez bir hâle getirerek anarşik olayların peşinde koşmaya başladık:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ...

“Ey îmân edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız (olanları) dostlar edinmeyin...”²⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ.

“Ey îmân edenler, Yahûdî'leri de, Hristiyan'ları da kendinize dost edinmeyin (âdetlerini benimsemeyin ve üstünüze hâkim bir duruma geçirmeyin). Onlar (ancak) birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafını tutarlar). İçinizden kim onları dost edinirse (âdetlerini benimseyip onları hâkim bir duruma geçirirse), o da onlardandır. (onlara temessül etmiş, onlara benzemiş ve onların huyunu kapmış olur. O artık Hakk'a değil onlara ve hevâsına hizmet eder. Netîce i'tibâriyle de onlardan sayılır. Âhiretde de onlarla berâber haşr olur). **Şübhesiz ki Allâh, o zâlimler topluluğuna hidâyet etmez (yol göstermez)”**²⁸

²⁷ -Mümtehine, 1.

²⁸ -Mâide, 51.

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ^ط
قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ^ط وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَ هُم بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
لَا مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ.

“Ne Yahûdî’ler, ne Hıristiyan’lar, -*Sen onların dînine (milletine) uyuncaya kadar-*, senden (aslâ) hoşnûd olmazlar.

“De ki:-*Allâh’ın hidâyet (yolu olan İslâm yok mu? İşte) O, doğru yolun ta kendisidir-*. Eğer (vahy ile) sana gelen (bunca) ilimden sonra (bi’l-farz) onların hevâ ve heveslerine uyacak olursan, and olsun, Allâh’dan (başka seni koruyacak) ne hakîkî bir dost, ne de hakîkî bir yardımcı vardır”.²⁹

Gayr-i Müslimlerin âdetini benimsemek

Hazreti Muhammed *aleyhi’s-selâm* da, gayr-i müslim âdetlerine işâretle şöyle buyurmuştur:

الرَّجُلُ عَلَىٰ دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ.

“İnsan dostunun dînidendir. Binâen-aleyh sizden biriniz dost edineceği kimseye dikkât etsin”.³⁰

لَتَتَّيَّبَنَّ عَيْنُ سُنَّانٍ مَنْ قَبْلَكُمْ شَيْراً بَشِيراً وَذِرَاعاً بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ سَلَكَوا حُجْرَ ضَبِّ
لَسَلَكَتُمْوه. قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَمَنْ.

“Şübhesiz ki siz, kendinizden önce gelen milletlerin yoluna karışı karışına, arşını da arşınına tıpatıp muhakkak uyacaksınız. (Öyle bir derecede ki) şâyet o kimseler (daracak)

²⁹ -Bakara, 120.

³⁰ -Ebû Dâvud ve Tirmizî. Riyâzû’s-sâlihîn, C.1.ss.309. (371 nolu hadîs-i şerif).

keler deliğine girseler, siz de muhakkak (onlara uyarak) oraya gir (meğe çalış)acaksınız.”.

(Râvî Ebû Saîd der ki) biz,

-Yâ Rasûle'llâh, bu ümmetler Yahûdî'lerle Hristiyan'lar mı? Diye sorduk. Rasûlü'llâh da,

“Onlardan başka ya kim olacak?”

buyurdu.³¹

Başka bir hadîs-i şerîf'de de,

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِبْرًا بِشِبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ فَعِيلٌ يَارْسُولَ اللَّهِ كَفَّارِسَ وَالرُّومَ فَقَالَ وَمَنِ النَّاسُ إِلَّا أَوْلِيَاكَ.

“Kıyâmet kopmaz, tâ ki ümmetim, kendisinden evvelki ümmetlerin yolunu karış karış, arşın arşın ta'kîb etmedikçe”.

Ashâb tarafından,

-Yâ Rasûle'llâh, (yollarından gidilen) Fars ve Rum gibi milletler midir? Diye soruldu. Rasûlü'llâh da,

“Onlardan başka insanlardan kim var ya?”

diye cevap verdi.³²

Halbuki böyle bir yol ta'kîb etmek, Kur'ân ve sünnet yoluna aykırı olduğu gibi, İslâm'ı bozup mensûbları olan Müslümân'ları bid'at, dalâlet, anarşi, şirk ve küfür yollarına yönelterek zayıf düşürüp helâk etmek için çalışan İslâm düşmanlarının ve

³¹ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.9.ss.189.
(1410 nolu hadîs-i şerif). Kâmil Miras.

³² -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.12.ss.408.
(2175 nolu hadîs-i şerif). Kâmil Miras.

Deccâl'lerin işini kolaylaştırmaktan başka bir netîce doğurmamaktadır.

Tefrîka ve zararları

Bu konularda araştırma yapan meslekdaşlarımızdan birisi, güzel bir noktaya işâret ederek,

إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةٍ سَنَةٍ مِنْ جِدِّدٍ لَهَا دِينَهَا.

“Şübhesiz *Allâhü Teâlâ*, her yüz sene başında bu ümmetin dînini yenileyen bir müceddid gönderir”.³³

hadîs-i şerîf'inin izâhında şöyle diyor:

“İçinde bulunduğumuz şu zamanda çeşitli İslâmî cemâatler ile görüşüp teâtî-i efkâr'da (*fikir alış-verişinde*) bulunduk. Onlardan her bir cemâat -*Bizim hocamız İslâm'a daha fazla insan yetiştirmiştir. Bunun için zamânın müceddid'i veyâ mehdî'si varsa o da bizim hocamızdır, başka bir kimse olamaz*”

diyor ve böylece çeşitli fikirler ve birbirine zıd iddiâlar ortaya çıkarak tefrîka meydana geliyor”.³⁴

“İslâm'da halîfe ta'yin etmenin büyük hıkmetlerinden biri de, Müslümân'ları bir araya getirip birleştirmekdir. Bunun için bir zamanda iki halîfe ta'yin edilmesi câiz değildir”.³⁵

³³ -Et-Tâcü'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v. C.3.ss.428. (Ebû Dâvud, El-Hâkim ve El-Beyhekî). Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf.

³⁴ -Günümüz Mes'elelerine Fetvâ'lar, C.2.ss.251. Halil Güneç.

³⁵ -Aynı eser, C.2.ss.207. Halil Güneç.

Mehdî:

Kendisine, Allâhü Teâlâ tarafından hidâyet verilen, yol gösterilen, rehberlik edilen kimse demektir ki geçmişte bazı kimseler için, gelecekte de kıyâmet ile ilgili bir şahıs için ifade edilir.

Diğer bir ma'nâda,

إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةٍ سَنَةٍ جِدِّدٌ لَهَا دِينَهَا.

“Şübhesiz Allâhü Teâlâ, her yüz sene başında bu ümmetin dînini yenileyen bir müceddid gönderir”.

Hadîs-i şerîf'ine göre her yüz senede bir gelecek olan müceddidlerden birisi veya peygamber neslinden gelecek olan birisi veya Mesih el-muktedî (*kendisine uyulup o yolda gidilecek*) olan İsâ aleyhi's-selâm için kullanılan bir ifâdedir.

İslâmî telâkkilere göre insanlar, çoğu zaman îmândan uzaklaşıp küfür, şirk ve nifak yollarına saparlar. Bunun için onlara İslâm esâslarını anlatıp yeniden îmâna ve Yaratana yönlendirmek lâzım gelir ki dünyanın sonu yaklaştığı zamanlarda böyle bir hal vukûa gelecek, insanlar tamamiyle dinden uzaklaşıp hak ve hakikat tanımayacak, Kur'ân nüshaları ale'l-âde bir kağıt haline gelecek, sözleri, emir ve nehiyleri insanların hâfızalarından silinip unutulacak, insanlar şiir ve şarkı söyleyip eğlenecekler, bu suretle de dünyanın sonu gelmiş olacak.

Diğer bir ma'nâda da, ilâhî kânunları yeniden te'sis edecek olan bir kimsedir ki bu ma'nâda, İsâ aleyhi's-selâm bir **Mehdî** olarak yer yüzüne inip **Deccâl**'i öldürecek, insanları onun şerrinden koruyup îmânî ve İslâm'ı yeniden kurup te'sis edecek ve birbirini ta'kib eden birinci, ikinci, üçüncü asır müctehidler neslinin elde ettiği birlik ve beraberliği (*islâmîyyet icmâni ve esâslarını*) yeniden kurup tatbik edecektir. ki bir mu'cize olarak da eli ile hastaları mesh edip iyileştirdiği için, kendisine **“Mesih”** veya **“Mesih İsâ”** denilecektir.

Ye'cüc ve Me'cüc fitnesinin dünyayı isti'lâ' etmesine engel olan **Zü'l-Karneyn seddi** (**Dîn-i Tevhîd seddi**) yıkılıp (*açılıp*) Ye'cüc ve Me'cüc fitnesi her tepeden akin etmeye başlayınca, **İsâ** aleyhi's-selâm da, Allâhü Teâlâ'nın emri ile, kendisine inanalar ile birlikte *-açlık gibi bir çok sıkıntılar içerisinde-* Tûr dağına çekilecek; bu suretle de Ye'cüc ve Me'cüc fitnesi kendilerine bir zarar veremeyecektir. Allâhü Teâlâ, Ye'cüc ve Me'cüc fitnesini öldürüp ortadan kaldırdıktan sonra da Tûr dağından inip yer yüzünü bir müddet islâh edip düzelttikten sonra bolluk ve refah içerisinde yaşayıp İslâm Dîni'ni aslına uygun bir şekilde yeniden te'sis edecek, kendisi ve kendisine inananlar öldükten sonra da yer yüzünde insanların kötülere kalacak, büyük bir ahlâksızlık içerisinde eşekler gibi herkesin gözü önünde cinsel ilişkide bulunacak ve bundan sonra da kıyâmet bunlar üzerine kopacaktır.

Deccâl ise, âhir zamanda ortaya çıkacak olan son derece hilekâr, düzenbaz, yalancı, yaldızcı, hakkı bätülâ, iyiyi kötüye karıştırarak insanları hakk yoldan döndürüp dalâlet yollarına çeviren bir kimse ma'nâsıdır ki Cenâb-ı Hakk, *-bir istidrâc kabilinden-* kendisine verdiği ba'zı imkânlar sebebi ile hârikü'l-âde bir takım ma'rifetler gösterecek ve böylece îmânî zayıf olan Müslümân'ları doğru yoldan saptırarak şirk ve küfür yollarına döndürecek, îmânî kuvvetli olanlara da hiçbir şey yapamayacaktır ki bunlardan bir kişiyi öldürüp diriltmesi bile onları hakk yoldan ayıramayacaktır. Çünkü o kişi, dirilince *“Va'llâhi, sen Deccâl'sin”* der. O da, adamlarına *“Onu öldürünüz”* derse de bir daha öldüremez.

Hazret-i İsâ aleyhi's-selâm'a, *-eli ile hastaları mesh edip iyileştirdiği için-* **“Mesih”** veya **“Mesih İsâ”** denildiği gibi, **Deccâl**'e de -kendisinden her türlü hayır silinip alınmış olduğu veya hiç yokmuş gibi bir gözü silinip dümdüz bir kör olduğu için, **“Mesih Deccâl”** veya **“Mesihu'd-deccâl”** denilmiştir.

Ehl-i bid'at fırkalarından olan Şii'ler, ne halkda, ne de kendi müctehidlerinde böyle bir kudret görmezler. Bunun için de *“Kur'ân, sünnet, icmâ' ve kıyas ile hiç bir yakîne (sağlam bir bilgi ve inanca) erişilmez. Yakîn, ancak hatâ ve günahlara karşı Allâhü*

Câbir *radiye'llâhü anh*'den rivâyet edilen şu hadîs-i şerîf de, bu hakikatleri te'yîd edip gözlerimizin önüne sermektedir.

فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ .

*“Sözlerin en hayırlısı Allâh'ın Kitâb'ı (Kur'ân-ı Kerîm) dir. En hayırlı hidâyet, Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'ın irşad ve hidâyeti'dir. Din işlerinin en fenâları sonradan uydurulan şey'lerdir ve her bid'at bir dalâlet'dir”.*³⁶

Kezâ, büyük Sahâbî Abdu'llâh ibn-i Mes'ûd *radiye'llâhü anh*' in talebelerine yaptığı şu vasiyetleri de, içinde bulunduğumuz şu zamanda bize büyük bir ışık tutmakta ve fitne, fesâd, tefrika, ihtilâf zamanlarında nasıl hareket etmemiz lâzım geldiğini gözlerimizin önüne sermektedir:

“Kardeşlerim, ilim ortadan kalkmadan ilim tahsiline ehemmiyet veriniz. İlim ortadan kalkması, tabii ehl-i ilm'in ölümü iledir. Sizden hiç biriniz, kendisine ne zaman mürâceat edileceğini ta'yîn edemez. Fakat yakında bir sınıf insanlar ile

Teâlâ tarafından korunan, (*günahlardan korunmuş olan*) ve insanlara İslâmiyyeti yeniden tefsîr edip öğretmekle vazifelendirilen bir kimse tarafından bilinir ki bu da, bunun vâsıtaları olan ve hidâyete eren **Şia müctehidleri**'dir” derler.

Bu bakımdan **Mehdî** (Gizli imâm), geri geldiği zaman, *-ilâhi bir hakk ile-*, idareyi şahsen eline alacak ve İslâm Dîni'ni yeniden te'sis edip kuvvetlendirecek bir kimse olarak kabul edilir ki bu Mehdî'den sonra Deccâl'in çıkacağına, bundan sonra da İsâ *aleyhi's-selâm*'ın yer yüzüne inerek Deccâl'i öldürüp ortadan kaldıracağına inanılır.

Fakat, Buhârî'de, Müslim'de, Mevâkır'da, Neseî akâidinde, Taftazânî herhinde, Gazzâlî İhyâsı'nda, Seyyid Murtazâ İthâf'ında, mehdî ile ilgili bir konu yoktur.

Bu konuda üzerinde önemle durulması lâzım gelen nokta şudur ki **Mehdî**'lik, Şîî i'tikâdının esâsî bir kısmını teşkil ettiği halde sünni i'tikâdı böyle değildir. Her sünni müslümân, Mehdî'nin, dîni yeniden kuracak bir kimse (*bir müceddid*) olacağını kabul eder, fakat Şîî'lerin dediği gibi *-bir inanca sâhip olarak-* hidâyete eren Şîî müctehidleri'ne Mehdî denileceğini kabul etmez. Doğru olan ve Ehl-i sünnet i'tikâdına uygun olan da budur.

³⁶ -Riyâzü's-Sâlihîn, C.1.ss.164. (172 nolu h.ş.). (Sahîh-i Müslim) den.

*karşılaşırsınız ki onlar, sizi, Kitâbü'llâh'a da'vet etdiklerini iddia ederler. **Halbuki bu ehl-i bid'at, Kitâbü'llâh'ı arkalarına atdıklarını fark edemezler.** Böyle dalâlet zamânında, ilmin sâye-i irşâdına sığınmanızı tavsiye ederim. **Bid'at iltizam etmekden** (bid'at olan şey'leri lüzumlu görerek yapmakdan), **kelâmî tekellüf'den** (hakikatleri ikinci plâna atarak gösterişli konuşmalar yapmakdan), **felsefî teammuk'dan** (felsefî fikirler içerisine dalarak yeni yeni şey'ler ortaya koymakdan) sakınız. *Dînimizin safvet-i asliyesini (saf ve temiz hâlini) muhâfaza etmeye çalışınız*".³⁷*

Dünyevî ve uhrevî mutluluğumuzun en belirgin anahtarlarını bize bildiren bu âyet-i kerime'lerin ve bu Hadîs-i şerîflerin ışığında, içinde yaşadığımız şu zamânın akla hayâle gelmedik fitne, fesad, anarşi, isyan, ihtilâf, tefrika ve yanlış inanış şekillerinin zifîrî karanlıklar gibi başımıza üşüştüğü şu günlerde, Kur'ân-ı Kerîm'in bu konulardaki ifâdelerini düşünüp ibret alarak her türlü tefrika ve ihtilâfdan uzak kalıp kurtuluş çâreleri aramamak, büyük bir **gaflet** eseridir.

Bunun için her zaman ve her yerde birlik, berâberlik ve sulh içerisinde yaşamamıza büyük bir ehemmiyet veren Cenâb-ı Hakk, yalnız kendisine kulluk yapıp ihtilâfa, tefrikaya, anarşiye düşenler gibi olmamamız husûsunda bizleri şöyle uyarmakta ve İslâm Dîni esâslarından başka yollara gönül verip hakk yoldan sapmamamızı önemle belirtmektedir:

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ.

"Hakikat, şu (Tevhîd ve İslâm dîni), biricik dîn olarak, sizin dîninizdir. Ben de sizin Rabb'inizim. O halde (başkasına değil)

³⁷ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.4.ss.63. Kâmil Miras. (Hammâd ibn-i Ebî Süleymân rivâyeti).

bana kulluk edin, (benim gösterdiğim yoldan gidin, emirlerimi tutun ve nehiyelerimden kaçın)".³⁸

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ط كَلِّإِلَيْنَا رَاجِعُونَ. ع

"(İnsanlardan, Yahûdî'lerden ve Nasrânî'lerden ba'zıları) **kendi aralarında**, (dîn) **işlerinde fırka fırka oldular** (ihtilâfa düştüler). (Bununla berâber) **hepsi yine ancak bize dönücülerdir**". (Biz de onlara amellerine göre mükâfât veya mücâzât vereceğiz).³⁹

الم. اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ط. نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ل.

من قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ط إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ط وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ.

“Elif, Lâm, Mîm. Allâhü Teâlâ o Allâh’dır ki kendinden başka ma’bûd (kendinden başka Tanrı, kendinden başka doğru yolu gösteren bir ilâh) **yokdur”**.

“O, (zâtî, ezeli ve ebedî hayât ile) diridir. Zâtiyle kemâliyle kâimdir”.

“O, Kitâbı (Kur’ân-ı Kerîm’i), **kendisinden evvelki kitâbları tasdik edici olarak indirdi. Tevrât ve İncîl’i de indirmişti ki”**.

“(O kitâblar), insanlar için -hak ile bâtlı ayırt eden- birer hidâyet rehberi (doğru yolu gösterici) **idi**.

O kimseler ki Allâhü Teâlâ’nın (bu) **âyet’lerini inkâr edip kabul etmediler. Onlar için pek çetin bir azâb vardır. Allâh**

³⁸ -Enbiyâ’, 92.

³⁹ -Enbiyâ’, 93.

Azîz'dir ve İntikâm sâhibidir (cezâda, amansız bir gâlib-i mutlak'dır)”.⁴⁰

Nasîhat'e Deccâlvârî insanların cevâbı

Evet, Allâhü Teâlâ'nın, *-varlığına, birliğine, azamet ve kudretine şehâdet eden bunca âyetlere ve lûtf-ü ihsân ettiği sayısız ni'metlere karşı nankörlük etmek suretiyle-* Deccâl'lerin ve deccâlvârî insanların yalan yanlış telkinlerine kapılıp o yolda giden insanlara,

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

“Yer yüzünü fesâda vermeyin denildiği zaman (onların),

قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ.

“(Hayır, biz yer yüzünü fesâda vermiyoruz). Biz ancak islâh edicileriz (medenî ve insânî bir islahat yapıyoruz, insanlarımızı çağdaş medeniyet seviyesine çıkaracağız, medenî yapacağız, onların refah seviyelerini yükselteceğiz)”.⁴¹

gibi yanılmalarına kapılıp îmâna aykırı davranışlarda bulunan insanlara şiddetli bir azâb ile azâb edeceği ve bu nankörlüklerinin cezâsını çektirip **intikâmını** alacağı muhakkaktır. Çünkü Allâhü Teâlâ, âyet-i kerîme'nin devâmında şöyle buyurmaktadır:

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

“(Haberiniz olsun ki, onlar fesadçıların ta kendileridir. (Onlar, Allâhü Teâlâ'nın insanlar için beğenip seçtiği dînini ve ilâhî emirlerini, beğenmeyip kendi görüş ve anlayışlarına göre insanları idâre etmek isteyen bir takım beyinsizlerdir). Fakat

⁴⁰ -Âl-i İmrân, 1-4.

⁴¹ -Bakara, 11.

bunun (böyle olduğunu) **anlamazlar** (ve anlamak da istemezler)”⁴²

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَ نُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ط أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ.

“Onlara, *-İnsanların (müslümânların) inandığı gibi (siz de) inanın-* denilince, *-Biz de mi o beyinsizlerin inandığı gibi inanacağız?-* derler. **Dikkât et ki (asıl) beyinsizler hiç şübhesiz kendileridir. Fakat bilmezler**”⁴³

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ح وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ لَّا قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْرَجُونَ.

“Onlar îmân edenler ile buluştukları zaman *-Biz de inandık-* derler. Şeytanları ile (hem fikir oldukları kendi adamları ile) yalnızca (başbaşa) kalınca ise *-Emîn olun, biz sizinle berâberiz. Biz ancak istihzâ (alay) edicileriz-* derler”⁴⁴

أَلَلَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدَّهُمْ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ.

“(Asıl) Allâh onlarla istizâ eder ve taşkınlıkları, azgınlıkları içinde serseri serseri dolaşmalarına mühlet verir”⁴⁵

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ ص فَمَا رَاحَتْ بِجَارَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ.

“Onlar o kimselerdir ki doğru yolu bırakıp sapıklığı (egri yolu) satın almışlardır. Demek, alış-verişleri onlara kazanç sağlamamış, onlar doğru yolu da bulamamışlardır”⁴⁶

⁴² -Bakara, 12.

⁴³ -Bakara, 13.

⁴⁴ -Bakara, 14.

⁴⁵ -Bakara, 15.

⁴⁶ -Bakara, 16.

Kıyâmet alâmetleri hakkında birkaç söz

Merhûm ve mağfûr Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, bu âyet-i kerîmelerin işâret ettiği husûslar hakkında şöyle diyor:

"Bu âyet-i kerîme'lerde işâret edildiği ve sahîh hadîslerde vârid olduğu gibi İslâm ümmeti arasında da tefrîkalar çıkacak, bu arada emir parçalanacak, memleketler zâyi' olacak. Bununla berâber yine Peygamber ve ashâbının yolunda giden bir **Fırka-i nâciye**, bir **sâlih kimseler zümresi**, eksik olmayacak. Bu arada peygamberlik iddiâsında bulunan otuz kadar deccâlden sonra ulûhiyyet (*tanrılık*) iddiâsına kalkışacak olan koca **Deccâl**, (Îsâ) **Mesih**'in nüzûlü ile helâk olacak, derken Ye'cûc ve Me'cûc çıkacak, yer yüzünde görülmedik fesadlar, tasvirlerle sığmaz harbler yaptıktan sonra Allâhü Teâlâ'nın emri ile mahv olacaklar, artık sâlib kırılacak, hınzır öldürülecek, sâlih kimseler hâkim olacak, Hazreti Muhammed *aleyhis-selâm*'in teblîğ etmiş olduğu şerîatin tamâmı hâkim kılınarak insanlık âlemi yeniden bir saâdet devri yaşayacak. Küçük ve büyük kıyâmet alâmetleri vukû' bulduktan sonra **Dâbbetü'l-arz** çıkacak, güneş batıdan doğacak, bundan sonra da sûr üfürülerek büyük kıyâmet kopacak, ikinci sûr üfürülünce de herkes kabirlerinden kalkıp dirilerek eski hâline dönecek, haşir ve neşir olup o büyük **Dîn günü** muhakkak bir sûretde vukû' bulacak, âkıbet Cennet sâlihlerin olacaktır".⁴⁷

Zü'l-Karneyn kıssası ve önemi

Kıyâmetin on büyük alâmetinden biri olan ve Kur'ân-ı Kerîm'in Kehf sûresi'nde ifâde buyurulan **Ye'cûc** ve **Me'cûc**

⁴⁷ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.5.ss.3374. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

hakkındaki şu **Zü'l-Karneyn** kıssası da, büyük bir hakîkati en açık bir şekilde gözlerimizin önüne sergileyip ibret almamızı tavsiye buyurmaktadır.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ ط قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا. ط
إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا. لا
فَأَتَّبَعَ سَبَبًا.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ط قُلْنَا
يَا دَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا.
قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكْرًا.
وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ ن الْحُسْنَىٰ ج وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا.
ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبَبًا.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ أَمْ يُجْعَلُ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا
سِيرًا. لا
كَذَلِكَ ط وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا.

“Sana Zü'l-Karneyn’ni sorarlar. De ki: Size onun (hâlınden) de haber vereyim”.

“Hakîkaten biz onu yer yüzünde büyük bir kudret sâhibi yaptık, O’na (dilediği) her şey’den (onu yapması için) bir sebep (bir yol, bir vesîle, bir ilim, bir kudret) verdik”.

“O da (böyle bir ni’mete, ilâhî bir yardıma nâil olunca Batı tarafına) bir yol tuttu”.

“Nihâyet güneşin bettiği yere varınca onu bir balçıkda batar buldu, (Suda veyâ okyanusda güneşin gurûbunun aksini gördü ki bu su, güneşin ziyâsına nazaran bir kara balçık gibi

idi). **Bunun yanında da** (küfr içinde yaşayan sefil) **bir kavim buldu. Dedik ki: Yâ Zü'l-Karneyn, (onları küfürlerinden dolayı öldürüp) azâba uğratmada vâhud haklarında (afv ve ihsân ile İslâm'a da'vet ederek) güzel bir yol tutmada serbestsin".⁴⁸**

"O da, Kim zulm ederse (İslâm'dan başka yollara gönül verip da'vetime icâbet etmezse) **biz de onu** (öldürüp) **azâba uğratacağız. Sonra o zâlim, (âhiretde) Rabb'ine döndürülür de O da** (inanç ve amellerinin karşılığı olarak onları Cehennem'lik kılar da) **kendisine görülmedik, bilinmedik şiddetli bir azâb ile azâb eder."**

"Amma kim de (da'vetime icâbet eder, İslâma'a gönül verip) **îmân eder ve güzel bir davranışta bulunursa ona da güzel bir mükâfat vardır** (ki o da Cennet'dir). (Ayrıca) **ona emirlerimizden en kolay olanını söyleriz** (de meşakkatli ve zor olan şey'leri teklif etmeyiz)".

"Sonra O, (ikinci) bir yol tuttu".

"Nihâyet üstüne güneşin (ilk önce) **doğduğu yere vardığı zaman onu öyle bir kavim** (Zenciler gibi bir toplum) **üzerine doğuyor buldu ki biz onlara buna karşı** (güneşin hararetine karşı korunacak giysi, ev ve benzeri şey'ler gibi) **hiç bir siper yapmamıştık"**.

"İşte, Zü'l-karneyn'in işi (batıya doğuya sefer ederek hükümrânlık hâli) **böyle idi. Halbuki onun yanında** (asker,

⁴⁸ -Zü'l-Karneyn'e böyle bir emrin teveccüh etmesi, eğer kendisi nebî ise bir meleik vâsıtası ile. Nebî değilse yanında bulunan bir nebî vasıtası ile. Veyâ kendisinin tâbî olduğu şeriat dairesinde yaptığı bir ictihâd yolu ile.

Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçe Meâl-i Âlîsi ve Tefsîri, C.4. ss.1987.

Ömer Nasûhi Bilmen.

harp âletleri ve saltanat sebepleri gibi) **daha neler vardı ki biz onun tamâmını** (ilmimiz ile) **ihâta etmişizdir**".⁴⁹

Zü'l-Karneyn'in üçüncü seferi ve Türk toplumu

Merhûm ve mağfûr Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, yukarıdaki âyet-i kerîme'lerden sonra gelen âyet-i kerîme'lerin meâlini verdikten sonra da şöyle demektedir:

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا.

حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا.
قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا
عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا.
آتُونِي زُبُرَ الْحَدِيدِ ط حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ط حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ
نَارًا لَّا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا. ط
فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا.

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي ج فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ج وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا. ط
وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ.

"Sonra (bir sebep) bir sebebi ta'kîb etti de (batı ile doğu arasında bir cânibe doğru gitdi de, üçüncü bir yol tuttu da)".

"Nihâyet iki dağ arasına vardığı zaman onların önünde hemen hemen hiç bir söz anlamaz bir kavim buldu".

"Onlar (mütercimleri vâsıtası ile) dediler ki: **-Ey Zül-karneyn, hakîkat, Ye'cûc ve Me'cûc bu yerde fesad çıkararan**

⁴⁹ -Kehf, 83-91.

(kabîle) lerdir. Bizimle onların arasına bir sedd yapman şartı ile sana bir harc (vergi) versek olur mu?-"

"Dedi ki: -Rabb'imın beni içinde bulundurduğu (ni'met, sizin vereceğinizden) daha hayırlıdır. Haydi, siz bana (bedenî) kuvvet ile yardım edin de ben onlarla sizin aranızda bir redim (bir sedd) yapayım-"

"Bana demir kütleleri getirin. (o iki dağın) iki ucu tam denkleştiği vakit, üfleyin (körükleysin) dedi. Nihâyet onu (demiri) bir ateş hâline koyduğu vakit -Getirin bana, dedi, üstüne erimiş bakır dökeyim-"

"Artık (Yecûc ve Me'cûc denilen bu fitne-fesad toplumları) onu aşmaya da güç yetiremediler, onu delmeye de muktedir olamadılar"

"-Bu (sedd'in büyük bir başarı ile yapılması), Rabb'imden bir rahmetdir. Rabb'imın va'di geldiği vakit O bunu dümdüz yapar. Rabb'imın va'di bir hakdır-, dedi"

"Ve o gün (Ye'cûc ve Me'cûc topluluğu çekirge sürüleri gibi büyük bir hırs ve tama' içerisinde etrafa yayılıp her tarafı tahrib etmeye başladıkları zaman), onların ba'zılarını ba'zısı içinde dalgaların bir halde bırakırız. Daha sonra da Sûr'a üfrülür ve Kıyâmet kopar".⁵⁰

⁵⁰ -Kehf, 92-99.

Bu âyet-i kerîme'lerde, demirden ve bakırdan bahs edilmesi, insanlık târihi boyunca sulhun, sükûnun, huzûrun te'mîn edilmesi; zulmün, haksızlığın, huzursuzluğun önlenmesi; yiyecek, giyecek ihtiyaçlarımızın karşılanması; insan hayatının ihtiyacı olan her şey'in demir ve bakırın özelliklerinden istifâde ederek elde edilmesi konularına önemle işâret edilmiştir ki aşağıdaki âyet-i kerîme, bu husûsu açık bir şekilde ifâde buyurup gözlerimizin önüne bir ibret levhası olarak sermektedir:

"Bu âyet-i kerîmelerde zikri geçen **Ye'cûc ve me'cûc**, vaktiyle bir veyâ iki kavmin hass ismi olsa da, doğrusu, lisân-ı İslâmda müteâref olan mefhum şudur: Aslı ve nesebi belirsiz, din ve millet tanımaz bir hâlita-i beşer ki hurûcları **Eşrât-ı sâat**'tendir. Arzı ifsad edeceklerdir".⁵¹

"İŞTE BATIYI DOĞUYU DOLAŞARAK BİR ÇOK HİZMETLERDE BULUNAN ZÜ'L-KARNEYN'İN EN BÜYÜK İŞİ, EN BÜYÜK GÖREVİ, RABBÂNÎ BİR RAHMET OLAN BÖYLE MADDÎ VE MA'NEVÎ KUVVETLİ BİR SEDDİN İNŞASIDIR Kİ BÖYLE BİR SEDDİN YIKILMASI, BEŞERİYYET İÇİN BÜYÜK BİR FELÂKET OLACAKDIR".⁵²

كَعْدُ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ.

"**And olsun ki biz, peygamberlerimizi insanlar, -adâleti ayakta tutsunlar (zulmü, haksızlığı önlesinler) diye- açık açık bürhanlar ile gönderdik. Berâberlerinde kitabı ve mîzânı (adâleti) indirdik. Bir de kendisinde hem çetin bir sertlik, hem de insanlar için menfaatler bulunan demiri indirdik (yarattık). Çünkü Allâh, (bununla, demirden yapılan silâhlar ile savaşa atılarak dinin gelişmesi için çalışan îmân sahiplerini ve düşmanlarını) kendisine ve peygamberlerine, gıyaben yardım edecek olanları belli edecektir. Şübhesiz ki en büyük kuvvet sâhibi, yegâne gâlip olan Allâh'dır**".⁵⁰

Özellikle şunu belirtelim ki demirde çetin bir sertlik, mühim bir kuvvet ve şiddet vardır. Ondandır nice silâhlar, bir çok âletler, nakil vâsıtaları yapılarak istifâde olunmaktadır. Allâhü Teâlâ Peygamberleri ve kitâbları göndermiş, demirleri yaratmış, onları bir harp vasıtası kılmıştır. İslâm mücâhidleri, İslâm düşmanlarına karşı o demirden yapılmış silâhlar ile savaşa atılarak i'lâ-i dîne "**i'lâ-i kelimetü'llâh'a: İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akidesi'ni şânına lâyık bir şekilde yüceltip yaymaya**" hizmet etmişlerdir.⁵⁰

Merhûm Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, bu hususlara işâretle şöyle diyor:

"Demirde, insanlar için bir çok menfaatler vardır. Çünkü iğneden ipliğe hiçbir san'at yoktur ki onda demirin hizmet ve menfaati olmasın. Demir bütün sanâyiin, hem bel kemiği hem de eli ve tırnağı gibidir. Mezarlar da onunla kazılır, şehirler de onunla yapılır. Yiyecek de onunla, giyecek de onunladır. Demirin insanlığa hizmeti, altundan daha fazladır".

Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.7.ss.4757. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

⁵¹ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.4.ss.3288.Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

⁵² -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.4.ss.3291-3292. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

"Hemen hemen söz anlamıyacak gibi olan bu kavim, Zü'l-karneyn'e, *-Ye'cûc ve Me'cûc denilenler bu iki topluluk, her türlü imkânlarını kullanarak yer yüzünde fitne ve fesad yapıyorlar, biz sana harc (vergi) versek de, her türlü imkânlarımız ile sana yardım etsek de bize bir sedd yapıversen olur mu?* dediler. O da,

-Bana kuvvetle, büyük bir sadâkat ve gayretle yardım edin. Demir gibi sağlam kalbler getirin, iki ucu denkleştirince de, ya'nî (مِنْ الْمُهْدِ إِلَى الْخُدِ) olunca da (beşikten mezara kadar her türlü imkânı bulunca da), üfleyin, ya'nî Ezkâr-ı evrada (Kelime-i Tevhit gibi İslâmî esâslara) devam edin- dedi.

Nihâyet demir gibi salâbetli (*kuvvetli ve kudretli*) olan kalb demirini, tâat ve zikir harâretinin te'sîri ile ateş hâline getirince,

-Getirin, ona bakır kaynağı dökeyim. Şeytanın hîlesi işlemiycek bir şekilde o kalblerin içine îmân ve muhabbet cevheri, metânet kimyâsı dökeyim de ona (o kalbe) Rahmân'ın mâsivâsı (Allâh'dan başka hiç bir şey) yükselemesin".

dedi.⁵³

"Aşılması ve delinmesi mümkün olmayan bu sedd hakkında bir çok rivâyet ve eser varsa da bunların hiç birisi Kur'ân'da ifâde buyurulan vasıflara uymuyor. Allâhü a'lem, Kur'ân-ı Kerîm'in haber verdiği bu redim (*bu sedd*), Zü'l-karneyn'den, onun yapılmasını isteyen kavmin bu sâyede gerek ferd olarak gerekse toplum olarak sâhip olmak istedikleri **MADDÎ VE MA'NEVÎ BİR KUVVET** olsa gerektir ki böyle bir sedd, demir kütleleri gibi salâbetli olan (*kuvvetli ve kudretli olan*)

⁵³ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr, C.5.ss.3293. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

unsurlarına akıtılan rabbânî bir feyz ile teşekkül etmiş **MADDÎ VE MA'NEVÎ BİR SEDD** (demek) olur".⁵⁴

Demir gibi salâbetli olan kalblere sekînet'in indirilmesi

Yukarıda zikr edilen **MADDÎ VE MA'NEVÎ BİR KUVVET**'ten veyâ **MADDÎ VE MA'NEVÎ BİR SEDD**'en murat -*Allâhü a'lem*- Fetih sûresinde ifâde buyurulan şu âyet-i kerîme'lerin ifâde ettiği yüksek hakikatler olsa gerektir ki **bu güzel vasıf**, böyle bir îmânın ve amelin neticesidir:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ط وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا. لا

"Mü'minlerin yüreklerine -îmânlarını katmerli bir îmân ile artırırsınlar diye- sekînetini (kuvve-i ma'neviyyesini) indiren O'dur. Göklerin ve yerin bütün orduları Allâh'ındır. Allâh, her şey'i hakkıyla bilendir, yegâne hüküm ve hikmet sâhibidir".⁵⁵

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا. لا
وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ط وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا.

"And olsun ki Allâh Mü'min'lerden -seninle ağacın altında biat ederlerken- râzı olmuştur da kalblerindeki (sıtkı, ihlâsı, vefâyı) bilerek üzerlerine sekînetini (kuvve-i ma'neviyyesini) indirmiş ve onları yakın bir feth ile".

⁵⁴ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.5.ss.3291. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

⁵⁵ -Fetih, 4.

“ve alacakları bir çok ganimetlerle mükâfatlandırmıştır. Allâh mutlak gâlibdir, yegâne hüküm ve hikmet sâhibidir”.⁵⁶

"Eğer, (Zü'l-Karneyn'in karşılaştığı) bu kavim, müfessirlerin nakl ettikleri gibi **Türk kavmi** ise, burada Zü'l-karneyn'e kuvvetle yardım eden Türk'lerin mazîde yer yüzünü fitne ve fesaddan kurtarmak için yaptıkları hizmetlerin ehemmiyetine işâret edilmiş olduğu gibi, Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın Bi'set'inden (*Peygamber olarak gönderilmesinden*) sonra İslâm'a yapacakları hizmetlere de işâret edilmiş olur. Bunun için (Müslüman) **Türklerin inkirâzı**, Ye'cûc ve Me'cûc seddinin yıkılması ve nizâm-ı âlemin fesâdı demek olacaktır ki böyle büyük bir felâketin vukûu, **Eşrât-ı sâât**'dendir".⁵⁷

⁵⁶ -Fetih, 18-19.

Bu âyet-i kerîme'ler, her ne kadar Hudeybiye'de Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a biat eden Ashâb-ı Kiram hakkında nâzil olmuş gibi anlaşılıyor ise de,

الرَّحْمَنُ. عَلَّمَ الْقُرْآنَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ. عَلَّمَهُ الْبَيَانَ.

“Rahmân (olan Allâhü Teâlâ, kendisinde hayır görüp doğru yola ilettiği kimselere) **Kur'ân'ı öğretti. İnsanı O yarattı. Ona beyânı** (nâtikayı:düşünüp konuşma, anlatma kudretini) **o ta'lîm etdi”**. Rahmân, 1-4.

Âyet-i kerîme'lerine göre de, Hazreti âdem *aleyhi's-selâm*'dan kıyâmete kadar gelip geçecek bütün insanlığa ap-açık bir hitâb-ı ilâhî'dir ki bu özellik de, Kur'ân'ın mu'cize oluşunun ayrı bir özelliğidir.

Aynı zamanda Huzeyfe *radiye'llâhü anh* 'dan rivâyet edilen şu hadîs-i şerîf de, bu konunun ayrı bir kanıtıdır: Çünkü, bütün ilâhî dinlerin îmân ve amel esâsları, Kur'ân esâslarının ayındır.

إِنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي خِزْرِ دُرِّ قُلُوبِ الرَّجَالِ. ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ. فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ.

“Emânet, (yaratılıştan i'tibâren) insanların kalblerinin derinliğine indi, sonra Kur'ân inerek ondan ve sünnet'den (emânetin nasıl muhâfaza edileceğini) öğrendi”.

Sahîh-i Müslim Terceme ve Şerhi, C.2.ss.524. Ahmed Davudoğlu.

⁵⁷ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr, C.5.ss.3291. Elmahlı M. Hamdi Yazır.

Muhaddis Prof. Kâmil Miras'ın tefsîri

Merhûm ve mağfur Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi sâhibi Prof. Kâmil Miras da, bu konu ile ilgili âyet-i kerîme'lerin meâlîni ve tefsîrini şöyle ifâde ederek konuya açıklık getirmektedir:

"Sonra Zü'l-karneyn, (Batı ile Doğu arasında güneyden kuzeye doğru üçüncü) bir yol ta'kîb etti. Nihâyet (Türk ilini doğu tarafından sınırlayan) iki sedd (dağ) arasına (vardı). (Buraya) varınca bu dağların birisinde (Türk ırkından) bir kavm buldu ki, onlar (da kendi dillerinden başka söylenilen) bir sözü zor anlıyorlardı. Bunlar (tercümanları vâsıtası ile):

-Ey Zü'l-karneyn; Ye'cûc ve Me'cûc (denilen iki kavm) ülkemizde (hayvanlarımızı çalmak, mahsûllerimizi tahrîb etmek, aramızda fitne çıkarmak sûretiyle) fesad yapıyorlar. Onlarla bizim aramıza bir sedd yapmak üzere sana biz bir ücret versek olur mu? dediler.

Zü'l-karneyn de:

-Rabb'imîni beni mâlik kıldığı mal ve iktidar çok hayırlıdır, (ücrete ihtiyâcım yokdur). Bunun için siz bana îcâb eden kuvvetle (*inşâ' levâzımı ile*) yardım ediniz. Ben de (ey Türk'ler) sizinle onların arasına sağlam bir mâni' yapayım. Haydi bana büyük demir parçaları getiriniz, dedi. (Getirdiler), yapı işi başladı. İki dağın iki tarafı birleşinceye kadar Zü'l-karneyn (demirleri kullanmış) ve halka: haydi körükleyin, diye kumanda etmişdir. Körüklenen şey'i ateş hâline getirince: bana erimiş bakır getiriniz de (îcâb eden) yerlerine dökeyim, demişdir. (Seddin inşâsı tamam olunca): artık şimdi **onu ne aşmağa**

muktedir olurlar, ne de delmeğe güçleri yeter, diye te'mînat vermişdir".⁵⁸

Zü'l-karneyn:

"İşte bu (metin sedd) **Rabb'im tarafından** (kullarına ihsân buyurulan) **bir rahmetdir. Fakat her ne zaman Rabb'imin emri gelirse, onu yerle yeksân eder,** (Ye'cûc ve Me'cûc'ün fitne ve fesâdı yer yüzünü kaplar). **Rabb'imin va'di ise hakdır**",⁵⁹ demiştir.⁶⁰

"Zü'l-karneyn'in üçüncü seferinde karşılaştığı ve kendi dillerinden başka bir dil ile görüşemiyen kavmin **Türk'ler** olduğunu **Dahhâk, Süddî, Katâde** gibi müfessirler ifâde etmişlerdir ki, Zü'l-karneyn'in, mîmârî nezâret ve irşâdı ile Türklerin demirden, bakırdan hayret-bahş (*hayret verici*) bir sedd yapmış olmaları işbirliği ile, Türk'lerin arasında şâyî' olan demir, çelik ve bakır gibi mâdenî sanâyiin kadim târihinin tâ bu karanlık devirlerinde başlamış olduğu netîcesine varabiliriz. Bu riyâzî işbirliğine istinâden ilk devirlerde, **Türk'lerin beşeriyetin halâskârı** (kurtarıcısı) **olduklarını da söyleyebiliriz**".⁶¹

"Çünkü zaman zaman kendi mallarını, canlarını çapulculuk ederek yağmalayan **Ye'cûc** ve **Me'cûc** adındaki iki vahşî şimâl kavmine karşı kendilerini siper ederek dünyâyı bunların zulüm ve yolsuzluklarından **Türk'ler korumuş** bulunuyor, demekdir".⁶²

⁵⁸ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.98. Kamil Miras.

⁵⁹ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.98. Kamil Miras.

⁶⁰ -Kehf, 92-98

⁶¹ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.100. Kamil Miras.

⁶² -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.100. Kamil Miras.

“ **İşte bu** (metin sedd) **Rabb'im tarafından** (kullarına ihsân) **buyurulan bir rahmetdir.**⁶³ kavlı-i şerîfi ile de, Türk'lerin bu târihî hizmetleri, beşeriyet için **ilâhî bir rahmet** olmakla tavsîf buyurulup”,⁶⁴

“ **Fakat her ne zaman Rabb'imin emri gelirse, onu yerle yeksân eder.**”⁶⁵ âyet-i kerîmesi mûcibince beşerin inkirâz zamanı gelip çattığında, bu sedd yıkılıp **Türk kudreti oradan çekilmiş olacak**”,⁶⁶ sonra da;

“ **Nihâyet** حَتَّىٰ إِذَا فُتِنَتْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ **ye'cûc ve Me'cûc** (ün seddi) **açılıp da her tepeden saldıracakları vakit.**⁶⁷ âyet-i kerîme'si delâletiyle Yecûc ve Mecûc'u tutan “**Sedd :Türk kudreti**” açılınca **şimâlin vahşî kurtları her tarafından saldıracaklardır**”.⁶⁸ buyuruluyor ki, hiç şübhesiz bu,

“ **Gerçek va'd olan Kıyâmet yaklaştığı vakit.**⁶⁹ nazm-ı mübîni mûcibince, mev'ûd olan (va'd edilmiş olan) bir âkıbet erişecek, (bundan sonra da) Ye'cûc ve Me'cûc târihden silinecek, demek olur”.⁷⁰

⁶³ -Kehf, 98. S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.100. Kamil Miras.

⁶⁴ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.100. Kamil Miras.

⁶⁵ -Kehf, 98.

S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.101. Kamil Miras.

⁶⁶ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.100. Kamil Miras.

⁶⁷ -Enbiyâ', 96.

⁶⁸ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.101. Kamil Miras.

⁶⁹ -Enbiyâ' 97.

⁷⁰ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.101. Kamil Miras.

“ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ” **Ye'cûc ve Me'cûc, bu yerde fesâd çıkaran (kabîle) lerdir**”.⁷¹ “kavl-i şerifinde, yer yüzünü fesâda verip kana boyayacak olan Ye'cûc ve Me'cûc'ün yalnız iki kabîle değil, cemi' sigası ile vârid olduğuna göre, bir çok kabîlelerden müteşekkil bir çapulcu kalabalığından ibâret olduğu anlaşılır. Hattâ yer yüzündeki insanların yüzde doksanına kadar olan bir çoğunluğunun Ye'cûc ve Me'cûc olduğunu nakl edenler bile vardır. Bu bakımdan Yecûc ve Me'cûc beliyyesi (*belâ'sı*), bütün beşeriyyete şumüllü bir âfetdir”.⁷²

Rasûlü'llâh *salle'llâhü aleyhi ve sellem* de, aşağıdaki hadîs-i şerîf'lerinde,

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيَا لِّلْعَرَبِ مِنْ شَرٍّْ قَدِ اقْتَرَبَ فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
مِثْلُ هَذِهِ وَحَلَقَ بِاصْبِعَيْهِ الْإِبْهَامِ.

“*Lâ ilâhe illâ'llâh, vukûu yaklaşan bir fitnenin şerrinden vey Arab'ın hâline. Şu saatte Ye'cûc ve Me'cûc'ün seddinden şunun gibi bir menfez açıldı, buyurdu da baş parmağı ile onu ta'kib eden (şehâdet) parmağını halkaladı*”.⁷³

buyurup Ye'cûc ve Me'cûc 'den erişecek musîbeti Arab'a tahsis etmiştir ki bu tahsîs, Ye'cûc ve Me'cûc fitnessine benzer bir fitnenin pek yaklaştığı ve kendisi ile ilk iki halifesinin hilâfeti zamanları geçtikten sonra, Hazreti Osmân *radiye'llâhü anh'*in şehâdeti ile, o fitneden ilk kapının açıldığı ma'nâsı kasd

⁷¹ -Kehf, 94.

⁷² -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.101-102. Kamil Miras.

⁷³ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.95. Kamil Miras.(1372 nolu h.ş.).

Et-Tâcü'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdîs'i'r-Rasûl s.a.v.C.5.ss.300.Eş-Şeyh M.Ali Nâsîf.

edilmiş ve bunu bir takım müessif hâdiseler ta'kîb etmişdir, demek olur".⁷⁴

Tevhit Dîni İslâm, bölünmez bir bütündür.

İslâm Dîni, bölünmez bir bütündür. Aslâ tecezzî (*bölünme*) kabul etmez. Bir hukmünü kabûl etmemek veyâ kifâyetsiz görmek, tamâmını kabûl etmemek veyâ kifâyetsiz görmektir. Onda bir değişiklik yapmak da aslâ câiz değildir. Çünkü onda bir değişiklik yapmak, sâdece ve sâdece yalnız Allâhü Teâlâ'nın hakkıdır ve O'nun yetkisi dâhilindedir. Hiç bir kimse böyle bir yetkiye sâhib olmadığı gibi Peygamber *aleyhi's-selâm*'ın bile onda bir değişiklik yapması mümkün değildir. Böyle bir şey'e cür'et, derhal helâki mûcibdir ki, şu âyet-i kerîmeler bunun açık bir delilidir:

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ لَئِمٌّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ
فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ.

“Eğer (Peygamber söylemediğimiz) ba'zı sözleri bize karşı kendiliğinden uydurmuş olsaydı”.

“Elbetde O'nun sağ elini (kuvvet ve kudretini) alıverirdik (boynunu vururduk)”.

“Sonra da, hiç şübhesiz, O'nun kalb damarını koparırdık (da yaşatmazdık)”.

“O vakit sizden hiç biriniz buna (bu katlimize) mâni' de olamazdınız”.⁷⁵

⁷⁴ -S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.102. Kamil Miras.

⁷⁵ -Hâkka, 44-45-46-47.

Bunun için İslâm Dîni'ni, Batının demokrasi, lâiklik ve temeli olmayan bir özgürlük anlayışı ile parça parça ederek, hakk ile bâtili birbirine karıştırarak ba'zı hükümlerini kabûl edip ba'zı hükümlerini kabûl etmemek, bu sûretle de dinlerini bir çok işlerinden ayırarak dilediği gibi hareket etmek, aslâ câiz değildir. Böyle bir sevdâya kapılanlar, elbetde ki ap-açık bir dalâlet ve hüsrân içine düşmüş olurlar ki şu âyet-i kerîme'lerde bunun ap-açık bir delilidir:

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ط إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يَنْبئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ.

“**Dinlerini** (bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr etmek sûretiyle) **parça parça edenler**, (dinde firkalara ayrılıp gurup gurup olanlar, her biri ayrı bir reise, ayrı bir lidere, başka bir hiss-ü hevâ'ya taraftarlık ederek fırka fırka, parça parça, ekol ekol olup tefrikaya düşenler, bu sûretle de dinlerini bir çok işlerinden ayıranlar), (yok mu?), **Sen hiç bir vechile onlardan değilsin. Onların işi** (cezâ'sı), **ancak Allâh'a âiddir. Sonra O**, (zamanı gelince) **ne yapıyorlardı, kendilerine haber verecektir**”.⁷⁶

Bunun için,

ذَكَرْ مَا لَا يَتَجَرَّئِي كَذِكْرِكُلِّهِ.

“*Mütecezzî olmayan (bölünme kabûl etmeyen) bir şey'in ba'zısını zikr etmek (bir kısmını bölmeye kalkışmak), küllünü zikr gibidir (tamâmını bölüp parçalamak gibidir).*⁷⁷ **küllî** kâdesinde de ifâde edidildiği gibi, aşağıdaki şu âyet-i kerîmeler

⁷⁶ -En'âm, 159.

⁷⁷ -Mecelle, madde 63. “Eşbah” dan.

de aynı hakikatleri ifâde etmekte ve İslâm Dîni'nin bölünmez bir bütün olup ondan ayrılmamak gerektiğini açıkca belirtmektedir:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۚ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ.

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ.

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ.

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلَّ كُنَّا ظَالِمِينَ.

"O halde kim mü'min olarak iyi (amel)lerden bir (şey) yaparsa işte onun sa'yinin (karşılığı) şükran olacaktır), Küfran (ve mahrûmiyyet) değil. Biz onun hiç şübhesiz yazıcılarıyız".

"Helâk ettiğimiz bir memleket (ehâlisinin) hakîkten (mahşere) dönmemeleri imkânsızdır".

"Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirip kalacak, -Eyvâh bizlere, Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik. Hayır, biz (kendimize zulm eden) zâlim kimselerdik- (diyecekler)".⁷⁸

Din-i Tevhîd Seddi'nin yıkılması ve şeytanın hîleleri

Ye'cûc ve Me'cûc'ü tutan ve bir rahmet-i Rabbâniyye olan o âhenin **"Sedd"** veyâ **"Dîni tevhîd seddi"** **"Müslüman Türk kudreti"** açılıp da o ne idiğü belirsiz halk boşandığı ve her

⁷⁸ -Enbiyâ',94-95-96-97.

tepeden akın ederek çıktığı ve gerçek va'd olan kıyâmet alâmetleri zuhûr edip hisâb gününün yaklaştığı vakit,

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَلِكَ جزؤُا الظَّالِمِينَ. ۞

"(Münâfikların ve kâfirlerin) hâli, şeytanın hâli gibidir. Çünkü (şeytan), insana -*Küfr et-* der de o küfr edince -*Ben kakîkaten senden uzağım. Çünkü ben âlemleri Rabb'i olan Allâh'dan korkarım-* der".

"Nihâyet ikisinin de (azdıranın da azanın da) âkibeti hakîkaten ebedî ateşin içinde kalmaları olmuştur. İşte zâlimlerin (münâfikların ve kâfirlerin) cezâsı budur".⁷⁹

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

"Onların çoğu (bu şekilde hareket edenlerin ekseriyeti), Allâh'a ortak tutmaksızın îmân etmez".⁸⁰

Şu halde ey insanlar,

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Kendiniz bilib dururken, hakk'ı bâtil'a karıştırıp da gerçeği gizlemeyin".⁸¹

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Ey ehl-i kitâb, neden doğruyu eğriye (hakk'ı bâtil'a) karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?".⁸²

⁷⁹ -Haşr, 16-17.

⁸⁰ -Yûsuf, 106.

⁸¹ -Bakara, 42.

⁸² -Âl-i İmrân, 71.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ط إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ.

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ .

“Ey îmân edenler, hep birden silm’e (sulh’a ve İslâm’a girin. Kâmil, olgun birer Müslümân olun). **Şeytan’ın adımları ardına düşmeyin.** (İnsanları yoldan çıkararak küfür ve dalâlet ehlinin sözlerine ve fiillerine uymayın). **Çünkü o, sizin ap-açık bir düşmanınızdır”.**

“Size bunca delil’ler geldikten sonra yine kusur ederseniz (silm’e girmekten kaçarsanız, şeytanın ve tâgutların hilelerine aldanırsanız), **iyi bilin ki muhakkak Allâh, Azîz’dir** (mutlak gâlibdir, hükmüne karşı gelinmez, dilediğini yapar ve emrini infâz eder) **ve Hakîm’dir** (her yaptığını bir hikmetle yapar)”⁸³.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْعَيِّ ح فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۚ لَا انْفِصَامَ لَهَا ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

“Dinde zorlama yoktur. **Hakikat** (şudur ki) **îmân ile küfür, ap-açık meydana çıkmıştır. Artık kim şeytanı** (ve insanları Allâh’ın dîni’nden uzaklaştırmaya çalışan tâgutları) **tanımayıp da Allâh’a îmân ederse o, muhakkak ki kopması** (mümkün) olmayan en sağlam kulpa (Kur’ân’a ve İslâm’a) **yapışmıştır. Allâh** (her şey’i) **hakkıyla işitici,** (her şey’i) **kemâliyle bilicidir”**.⁸⁴

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

⁸³ -Bakara, 208-209.

⁸⁴ -Bakara, 256.

“Bizim üzerimize (düşen görev), **ap-açık bir teblîğ’den başka** (bir şey’) **değildir**”.⁸⁵

Müslüman Türkler’in inkirâzı ve netfesi

Bütün bunlardan anlaşıldığına göre, son zamanın büyük müfessiri Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır merhumun dediği gibi,

"Eğer, (Zü'l-Karney'nin üçüncü seferinde karşılaştığı) bu kavim, müfessirlerin nakl ettikleri gibi **Türk kavmi** ise, burada Zü'l-karney'n'e kuvvetle yardım eden Türk'lerin mazîde yer yüzünü fitne ve fesaddan kurtarmak için yaptıkları hizmetlerin ehemmiyetine işâret edilmiş olduğu gibi, Hazreti Muhammed *aleyhi'-selâm*'ın Bi'set'inden (*Peygamber olarak gönderilmesinden*) sonra İslâm'a yapacakları hizmetlere de işâret edilmiş olur. Bunun için (Müslüman) **Türklerin inkirâzı**, Ye'cüc ve Me'cüc seddinin yıkılması ve nizâm-ı âlemin fesâdı demek olacaktır ki böyle büyük bir felâketin vukûu, **Eşrât-ı sâat**'dendir".⁸⁶

Bu bakımdan **Müslüman Türk'lerin inkirâzı**, Dîn-i Tevhîd Seddi'nin yıkılmasını ve Ye'cüc ve Me'cüc denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü isti'lâ' etmesini ifâde eder.

Çünkü, Ondokuzuncu asrın başlarından itibaren *-batılulaşma sevdâsı uğruna-* **Tevhîd dîni**'nin esâslarından ta'vîzler verilmesi nedeni ile İslâm Dîni'nin esâslarının sarsılmaya başlaması

⁸⁵ -Yâsîn, 17.

⁸⁶ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.5.ss.3291. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

netîcesinde; uzun yıllar boyunca aşılması ve delinmesi mümkün olmayan ve asırlar boyunca dünyânın bir denge unsuru olan **Osmanlı İmparatorluğu'nun** yıkılmasından sonra dünyâ devletlerinin sağ ve sol guruplara ayrılıp insanların akla hayâlâ gelmedik fitne, fesâd ve zulme ma'rûz kalması da, bunun bir işâreti olsa gerekdir. Allâhü a'lem.

Böyle kuvvetli ve kudretli büyük bir **Sedd**'in "**Dîn-i Tevhîd seddi'nin**" yıkılmasından sonra onun devâmı olarak onun yerini alan ve bu gün Orta Doğu'da dünyânın bir denge unsuru olan Türkiye Cumhûriyeti Devleti'nin de aynı "**Sedd**" in küçük bir devâmı olduğu husûsu, şübhe götürmez bir hakîkatdir.

Hernekadar ilâhî bir dayanağı olmayan demokrasi, özgürlük, lâiklik, sosyalizm gibi felsefeler altında kendimize göre bir takım kânûnlar yapmak sûretiyle zamânın icâblarına göre halkı idâre ediyoruz zannına kapılıp **maddî ve ma'nevî** bir kuvvet ve kudret kaynağımız olan Allâhü Teâlâ'nın kânunlarını ve İslâm dini esâslarını terk ederek Batı uygarlığına uygun inkılaplar yapmış *-şirkle idâre edilen-* bir devlet, olmamıza rağmen;

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ.

"Senin Rabb'in -ehâlîsi (birbirini) islâh edib dururken de-o memleketleri sırf şirk ve küfür yüzünden (veyâ bir kısım zulümler nedeni ile) (hemen) helâk edecek değil ya".⁸⁷ âyet-i kerime'sinde ifâde buyurulduğu üzere;

⁸⁷ -Hûd Sûresi, âyet 117.

Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.343. Hasan Basri Çantay.

Bu âyet-i kerîme, küfür, şirk, zulüm ve ahlâksızlık içerisinde yaşayan bir toplumun içinde bulunan **ilmi ile âmil dîn adamları** va'z-ü nasihatlerine devam ettiği müddetce onlara hemen azâb edilmeyeceğini; fakat bu nasihatlere aldırış etmeden bu hallerine ısrarla devam etmeleri hâlinde de müstehik oldukları azâba dâçar olacakları husûsu, açıkca ifâde buyurulmuştur ki şu âyet-i kerîmeler de bu husûsu te'yîd etmektedir:

-Allâhü Teâlâ'nın, rahmetinin ve hikmetinin bir eseri olarak, Tevhit Dîni İslâm'a yönelip tevbe etmeleri için mühlet verdiği bir toplumu şirk ve küfür yüzünden veyâ yaptıkları zulümler nedeni ile hemen helâk etmeyeceği esâsına binâen,-

hâlen ayakta kalabiliyor isek, bu mühlet de, *-Allâh korusun, Tevhîd Dîni İslâm'a yönelip ona teslim olmadığımızın cezâsı olarak bir helâke uğradığımız zaman, kendi amelimize kendimizin şahid olup bir i'tiraz hakkımızın kalmaması için- Allâhü Teâlâ'nın bizlere olan sonsuz rahmetinin ve hikmetinin bir neticesidir.*

Bunun için,

وإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَنِ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ط قَالُوا مُعَذِّبُهُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْتَقُونَ.

"İçlerinden bir ümmet (bir topluluk, va'z-ü nasihat eden bir kısım ilim adamlarına): -Allâh'ın kendilerini (dünyâda) helâk edici veyâ kendilerini (âhirette) çetin bir azâb ile azâblandırıcı olduğu bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?- dediği zaman onlar (o va'z-ü nasihat edenler) de: -Rabb'inize özür (dilemeye yüzümüz olsun) için. Umulur ki sakınırlar- demişlerdi".

فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ أَخْبَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابٍ بَيِّسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ.

"Vaktâki onlar edilen va'z (-ü nasihatleri) unudular. Biz de kötülükten vaz geçirmekte sebât edenleri selâmete çıkardık. Zulm edenleri de yapmakta oldukları fısıklar (kötülükler) yüzünden şiddetli bir azâb ile yakaladık".

Bu âyet-i kerîmede ifâde buyurulan azâba da aldırış etmeyerek kibir, gurûr ve inadla serkeşliklerine devam edenler hakkında da *-daha şiddetli bir azâb örneği olarak-* söyle buyurulmuştur:

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ.

"Bu sûretle onlar serkeşlik ederek yasak edileni yapmakta ısrâr edince kendilerine -Hor ve zelîl maymunlar olun- dedik".

(A'râf, 164-165-166).

Yasak edilen şey hakkında bak: Bakara Sûresi, âyet 65. ve tefsîrine.

⁸⁷ -Et-Tâcû'l-Câmiu li'l-Usûl fî Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v. C.3.ss.428. (Ebû Dâvud, El-Hâkim ve El-Beyhekî). Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf.

الْمُلْكُ يَبْقَى مَعَ الْكُفْرِ وَلَا يَبْقَى مَعَ الظُّلْمِ.

"Mülk, küf ile, şirk ile berâber devam eder, (fakat) zulm ile (fitne, fesâd, terör, anarşi, fuhuş, yolsuzluk, gibi ahlâksızlıklar ile; tefrika ve ihtilâf gibi çeşitli görüş ve yorumlar ile) berâber devam etmez".⁸⁸ denilmiştir.

Bu bakımdan Allâhü Teâlâ'nın, rahmetinin ve hıkmelinin bir eseri olarak, bizlere tanıdığı bu mühleti ve

إِنَّ اللَّهَ يَعْطُ لَهُدًى لِهَدْيِهِ الْأُمَّةَ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدْ لَهَا دِينَهَا.

"Şübhesiz Allâhü Teâlâ, her yüz sene başında bu ümmetin dînini yenileyen bir müceddid gönderir".⁸⁹ hadîs-i şerîf'inin bildirdiği gerçeği de hiç bir zaman hatırımızdan çıkarmamak lâzımdır.

Çünkü bu gün böyle bir devletin yıkılmasına çalışan iç ve dış düşmanlar, aç kalmış kurtlar gibi saldırmanın yollarını her an arayıp durmaktadırlar. Böyle bir hâlin vukûu ise, akla hayâle gelmedik felâketlerin meydana gelmesi demek olacağından bu duruma sebep olanlar, âyet-i kerîme'de de işâret edildiği gibi,

"Eyvâh bizlere, doğrusu biz bunun böyle olacağını düşünmemiştik. Biz böyle yapmakla kendimize yazık ettik, hem kendimizin hem de dünyânın huzûrunu kaçırdık, istediğimiz çıkarlarımızı elde edemedik", diyerek pişman olacaklardır ki daha önce zikri geçen şu âyet-i kerîme, bunun ap-açık bir ifâdesi olsa gerekdir. Allâhü a'lem.

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ.

⁸⁸ -Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.343. Hasan Basri Çantay.

⁸⁹ -Et-Tâcü'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v. C.3.ss.428. (Ebû Dâvud, El-Hâkim ve El-Beyhekî). Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf.

وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ط يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي
عَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ.

"Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirip kalacak, *-Eyvâh bizlere, Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik. Hayır, biz (kendimize zulm eden) zâlim kimselerdik-* (diyecekler)".⁹⁰

Müslüman Türk'lerin İslâm'a hizmetleri

Târih boyunca İslâm'a ve İslâmî ilimlerin yayılmasına ve korunmasına hizmet eden Müslümân'ların ekseriyetinin Türk asıllı olmaları da bu gerçeğin başka bir kanıtıdır. İ'tikadda mezhep imamımız İmâm Mâtürîdî, amelde mezhep imamımız İmâm A'zâm gibi fakihlerin; Kur'ân-ı Kerîm'den sonra en mu'teber kitâb olan Kütüb-i sitte (*altı kitâb*) sâhibi muhaddislerden çoğunluğunun, hem de birinci derecede olanlarının *-İmâm Buhârî, Müslim ve Neseî gibi-* Türk âlimleri tarafından yazılmış olmaları ve bunlar gibi Tevhîd Dîni'ni muhafaza etmeye çalışan bir çok ilim ve devlet adamlarının, Türk asıllı olmaları da, konunun ayrı bir özelliğidir.

"Bizim da'vamız cihangirlik da'vası değildir, i'lâ-i kelimetü' llâh da'vasıdır" diyen Fâtih Sultan Mehmed'in,

"Bir yerde ikâmet ettiğim zaman orada bir mescid yapmazsam Allâhü Teâlâ'dan hayâ ederim" diyen Alpaslan'ın,

sözleri ve inançları da, konunun başka bir kanıtıdır.

⁹⁰ -Enbiyâ', 96-97.

Bunun için bu şerefli ve yüce vasfımızın devâmını istiyorsak, inanç ayrılıklarının, ahlâk bozukluklarının, özgürlük terânelerinin, ilâhî ve doğru bir dayanağı olmayan hakk-hukûk çılgınlıklarının, fikir-görüş ayrılıklarının, fitne-fesâd fırtınalarının, toplumun birlik ve berâberliğinin bozulmasının, insanların birbirlerine karşı düşman hâle gelmesinin, katil hâdiselerinin çoğalmasının, İslâmî olmayan görüş ve âdetlerin yeniden canlandırılarak yaygın hâle getirilmeye çalışılmasının, anarşik olayların her gün artmasının, zorbalıkların terör hâline getirilmesinin, her türlü haksızlığın, fuhşun ve taşkınlığın her yerde at oynatır hâle gelmesinin; fitne, fesâd, terör, anarşi gibi çeşitli ahlâksızlıklar hâlinde kendini gösteren huzursuzlukların, tek kaynağı olan ve sağlam bir temeli bulunmayan **Batılılaşma felsefesinin**, yıllarca İslâm'ı bir öcü gibi göstererek bizlere telkin edip tatbikat sahasına koydurduğu lâiklik, demokrasi, özgürlük, sınırsız bir hoşgörü gibi ilmî bir değeri bulunmayan sistem ve doktrinleri terk ederek *-âyet-i kerîme'de de belirtildiği gibi-* maddî ve ma'nevî kuvvet ve kudret kaynağımız olan "Dîn-i Tevhîd seddi" ni yeniden ihyâ' edip **demir kütleleri gibi kuvvetli ve kudretli olan unsurlarımıza** İslâm'ın rûhunu sindirip ona sımsıkı bağlanarak onun îcâblarını yerine getirmek mecburiyetindeyiz ki *-Zü'l-karneyn kıssasında da işâret edildiği gibi-* **demir kütleleri gibi salâbetli** (kuvvetli ve kudretli) **unsurlarımız ve kalblerimizdeki saf ve temiz îmân, buna ziyâdesi ile kâfidir.**

Aksi takdirde, *-aşağıdaki âyet-i kerime ve Hadîs-i şerîf'lerde belirtildiği gibi-* **Tevhîd Dîni'in İmân ve İslâm esâslarını ve özümüzdeki güzel hâl ve ahlâkı bozmuş olacağımızdan -Allâh korusun-** helâkımız kaçınılmaz bir netîce olur. Bunun netîcesi

olarak da böyle bir **Türk seddi'nin (böyle bir denge unsurunun)** yıkılması; fitne, fesâd, anarşi, terör, zulüm, fuhuş, ahlaksızlık ve dehşetin kaynağı olan Ye'cûc ve Me'cûc topluluğunun, dünyânın her tarafında pervâsızca at oynatır hâle gelmesi demek olacağından, tüm insanların felâketine sebep olur ki bu da, *-yukarıda geçtiği gibi-* Kıyâmet'in büyük alâmetlerindendir.

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ط

إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيَّرُوا مَا يَأْتِيهِمْ ط

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ج

وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ.

"(Her insanın) önünde, arkasında kendisini Allâh'ın emriyle gözetleyecek ta'kîbci (melek) ler vardır.

Bir Toplum, özlerindeki (güzel hal ve ahlâkı, Tevhîd Dîni esâslarını) değiştirip bozuncaya kadar Allâh şübhesiz ki onun (hâlini) değiştirip bozmaz, (onları helâk etmez).

Allâh bir toplumun da fenâlığını (azâbını) diledi mi artık onun reddine hiç bir (çâre) yokdur.

Onlar için Allâh'dan başka bir velî (sâhib ve kurtarıcı) da yokdur".⁹¹

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا.

"Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın".⁹²

⁹¹ -Ra'd, 11.

⁹² -Nisâ', 36.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

"Hepiniz toptan Allâh'ın ipine (Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dînine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp dağılmayın. Allâh'ın üzerinizdeki ni'metini düşünün".⁹³

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.

"Allâh'a ve O'nun Rasûlüne itâat edin. (Fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile) birbiriniz ile çekişip didişmeyin. Sonra korku ile za'fa düşersiniz. Rüzgarınız (kuvvet ve kudretiniz kesilip) gider. (Allâh'ın size olan yardımı kesilir. Kuvvetiniz ve devletiniz yok olup gider). Bir de sabr (-u sebât) edin, (sıkıntılara katlanın). Çünkü Allâh, sabr edenlerle berâberdir".⁹⁴

* * *

Ahdini bozan milletlere düşmanların musallat edilmesi

Allâhü Teâlâ, yukarıda zikri geçen şu âyet-i kerîme'de bu husûsu açık bir şekilde ifâde buyurarak şöyle diyor:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۗ
وَمَا هُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ

Bir Toplum, özlerindeki (Tevhit Dini esâslarını, güzel hal ve ahlâkı) değiştirip bozuncaya kadar Allâh şübhesiz ki onun (hâlini) değiştirip bozmaz, (onları helâk etmez).

⁹³ -Âl-i İmrân, 103.

⁹⁴ -Enfâl, 46.

Allâh bir toplumun da fenâlığını (azâbını) diledi mi artık onun reddine hiç bir (çâre) yokdur.

Onlar için Allâh'dan başka bir velî (sâhib ve kurtarıcı) da yokdur".⁹⁵

Evet, işin aslı ve esâsı sâhip olduğumuz **Tevhit Dîni** esâslarını ve **özümüzdeki** güzel hal ve ahlâkı bozmamaya çalışmak olunca, Allâhü Teâlâ'nın "*Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?*" sülâline karşı, "*Evet yâ Rabbi, Sen bizim Rabb'imizsin, biz de senin kulunuzuz*" şeklindeki **ezeldeki ahdimizde** sâdik olup olmadığımız husûsunda ve kabullenmiş olduğumuz emânetleri nasıl yerine getirip getirmeyeceğimiz konusunda bizleri imtihân etmek üzere belirli bir zaman için bu dünyâ hayâtına getirmiş olan Allâhü Teâlâ'nın, **ahdini bozan milletlere düşmanlarını musallat etmesi** hâdisesi de, her zaman görülen hallerdendir.

Bununla berâber Allâhü Teâlâ, sonsuz rahmetinin bir eseri olarak ahdini bozan toplumları hemen helâk edip onlara azâb etmez. *Belki yaratılışlarındaki îmân duygusunu canlandırarak hakk ve hakîkate dönerler de kulluklarını yapmaya başlarlar*, diye bir mühlet verir. Böyle bir fırsat ise, insan oğlunu iki cihânda mutluluğa erdirebileceği gibi aksi bir davranış da felâketine sebep olabilir.

Bu hususta, Taberânî *rahmetü'llâhi aleyh*, İbn-i Abbâs *radiye'llâhü anhümâ* 'dan rivâyetle şu hakîkatleri dile getirmektedir:

"Beş türlü günah karşısında beş türlü cezâ' vardır:

⁹⁵ -Ra'd, 11.

Bir toplum,

1- Allâhü Teâlâ ile olan ahdini bozduğu zaman Allâh onlara düşmanlarını musallat eder.⁹⁶

2-Allâh'ın indirdiğinden başkası ile hukm ettiği zaman aralarında fakirlik baş gösterir.

3-İçlerinde hayâsızlık belirince ödeklik (*korkaklık*) meydana gelir.

4-Ölçü ve tartıda hâinlik yaptığı zaman nebât ve mahsûlden mahrûm edilir.

5-Zekâtı vermedikleri zaman da yağmurları kesilir.

Mevlânâ Hazretleri beşinci maddeye "*Zinâ çoğaldığı zaman*" kaydını da ilâve etmiştir

Hadîs-i şrif'lerde de şöyle buyurulmuştur:

*"Evet, fîsk-u fücûr, fuhuş ve ma'siyet çoğaldığı zaman (helâk olursunuz)".*⁹⁷

*"Bundan sonra sizin bir daha putperestliğe döneceğinizden endîşe etmiyorum. Endîşe ettiğim şey', sizin dünyâ işlerine dalarak ve servet peşinde koşarak birbirinizin kanını dökmenizdir. Bir de İhtiras ile nefsâniyyet güdüp didişmenizdir. İşte o zaman siz de sizden evvelki milletler gibi helâk olursunuz. Çünkü ihtiras, ni'metden mahrûmiyete sebep olur".*⁹⁸

Şu halde Zül'l-Karneyn vâsıtası ile -bir lûtf-ü ilâhî olarak- bize verilen yüce ve şerefli vâsifimizi korumanın ve Ye'cûc ve

⁹⁶ -Acebâ, Müslüman Türk milletine musallat edilen (PKK) bunlardan biri midir?

⁹⁷ -S.B.M.Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.9.ss.95. (1372 nolu h.ş.). Kâmil Miras.

⁹⁸ -Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın Vedâ' Haccı dönüşündeki hutbesinden.

Me'cûc denilen iki fitne ve fesad topluluğunun şerrinden kurtulmanın tek çâresi, yeniden **Tevhîd Dîni'**ne sınıksız olarak Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehylerini yerine getirip her türlü küfür, şirk ve isyan yollarından uzaklaşmak ve **Dîn-i Tevhîd Seddi'**ni (Tevhit Dîni'nin îmân ve İslâm esâslarını) yeniden ihyâ' etmektir

Bunun için de Allâhü Teâlâ'nın ve Rasûlü'nün şu hatırlatmalarını hiçbir zaman ihmâl etmememiz lâzımdır:

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ.

“(Dünyâda ve âhiretde) **selâm** (ve selâmet), **doğruya** (Hakk'a ve hakîkâte) **tâbi' olanlardır**”.⁹⁹

İslâmî bir idârenin özelliği

İslâmî bir idârede, İslâmî esâslara göre yapılan “*fî sebîli'llâh bir cihâd'da, (Allâh rızası için Allâh yolunda yapılan bir mücâdele ve mücâhede'de)*”, İslâm'ı teklîf ve tebliğ edip hakk ve bâtlı belirttikden, İslâm'ın ve Müslümân'ların gâlibiyet ve hâkimiyeti tehakkuk etdikden sonra, bir kimseyi zorla İslâm Dîni'ne girmeye zorlama yoktur. Ancak yapılan bir muâhede ve andlaşma netîcesinde cizye ve haraç nâmı altında bir vergi vermeyi kabullenmekle *-ba'zı hakk ve hukûklarının korunması karşılığında-* cizye ve haraç vermekle yükümlü tutularak kendi inanç ve ibâdetlerinde serbest bırakılırlar, icbâr edilmezler. Bununla berâber *-her iki tarafta da kim olursa olsun-* ahinde durmayanlar olursa, onların da cezâ'ları, suçlarına göre verilir.

Halbuki İslâm'da, “*fî sebîli'llâh*” harbin gâyesi, maddî ve ma'nevî değerlerimizi tehdîd eden düşmanlardan intikam

⁹⁹ -Tâ-Hâ, 4.

almak, adam öldürmek, dinlerini ve inançlarını değiştirip zorla İşlâm Dîni'ne girmelerini te'mîn etmek değil, karşımızdaki hasmımızı mağlûb etmek sûretiyle bize karşı olan kuvvet ve kudretini yok etmek, üzerimizdeki baskısını kaldırmak, kendi din ve inançlarında serbest bırakıp Hakk'ın hukmünü geğerli kılmak, İşlâm'ın ve Müslümân'ların idârî ve hukûkî otoritesi altında toplumun içindeki huzûr ve refâhı sağlamaktır.

İşte asıl **“i'lâ-i kelimetü'llâh: İşlâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yayma”**, budur.

Bunun içindir ki Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*, Mekke Fethi'nde, umûmî bir afv i'lân etdikden sonra,

“İsteyen İşlâm Dîni'ni kabûl edip Müslümân olsun, isteyen de eski bâtil dîninde kalsın”.

diyerek İşlâm'a girmek isteyenler hakkında bir zorlamada bulunmamıştır.

Bu bakımdan bu ma'nâda bir cihâd, bu ma'nâda bir mücâdele ve mücâhede, Müslümân'lar üzerine **farz** olup **-İşlâmî esâslar dâhilinde-** lüzumlu ve zarûrîdir ki bu sâyede hem bizim, hem de hasımlarımızın huzûr ve sükûnu te'mîn edilmiş olsun.

Bunun için Allâhü Teâlâ'ya yönelip O'na teslim olmak sûretiyle O'nun emir ve nehiy'lerinin gereğini yerine getirerek îmân edip Mü'min ve Müslümân olmak ayrı bir şey'; daha medenî olma hevâ ve hevesine kapılarak inkilapçı, lâik ve demokratik bir anlayışla meydana getirilen beşerî bir sistemin bir vatandaşı olmak ayrı bir şey'dir.

Bunlardan birisi Tevhit Dîni'nin ve ilâhî kânunların gereği olup **aslî** ve **İşlâmî** bir sıfatdır ki bu sıfatı kabûl edenler

Mü'min ve **Müslümân**; kabul etmeyenler veyâ kifâyetsiz görenler de *-inanç durumlarına göre-* **fâsık** veyâ **zâlim** veyâ **müşrik** veyâ **münâfık** veyâ **kâfir** olurlar.

Diğeri ise, hevâ ve hevese uygun olan demokrasi, özgürlük, lâiklik gibi beşerî kânunların gereği olup böyle bir sıfatı kabul etmeyen Mü'min ve Müslümân'ların zarûrî olarak (*vatandaş olarak*) kerhen yerine getirdiği **ârizî** (*geçici*) bir sıfatdır ki bu sıfatı kendi irâdeleri ile isteyerek ve bilerek kabûl edenler de, *-inanç durumlarına göre-* **fâsık** veyâ **zâlim** veyâ **müşrik** veyâ **münâfık** veyâ **kâfir** olurlar.

Aşağıdaki âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf'lerde belirtildiğine göre, kendi hevâ ve hevesine veyâ başkalarının hevâ ve hevesine uyararak bu her iki inanç durumunu, *-ya'nî İlâhî ve beşerî sistemlerin gereğini-* birlikte yaşayarak bunda bir beis görmeyen kimseler hakkında da şöyle buyurulmuştur:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُعْزِرْهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا.

“Hakikat, îmân edib de sonra küfre sapanlar, sonra yine îmân ederek küfre dönenler, sonra da küfürlerinde ileri gidenler (yok mu?) Allâh onları yarlıgıyacak değildir. Onları (doğru) bir yola iletcek de değildir.”¹⁰⁰

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَفَطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا. أَوْ
يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا. يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا.

"Karanlık gecenin (zifîrî) karanlıkları gibi fitneler zuhur etmeden amellere koşuşun. (Zîrâ o fitneler zuhur edince) kişi

¹⁰⁰ -Nisâ', 137.

mü'min olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak veyâ mü'min olarak akşamlayacak, kâfir olarak sabahlayacak, dînini (az) bir dünyâ metâi mukabilinde satacaktır".¹⁰¹

Bunun için bu gerçekler karşısında bize düşen görev,

وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَكُنْتُمْوَا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Kendiniz bilib dururken hakk’ı bâtil’a karıştırıp da gerçeği gizlemeyin”.¹⁰²

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْعِْيِّ جَ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاعُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

“Dinde zorlama yoktur. Hakikat (şudur ki) îmân ile küfür, ap-açık meydana çıkmıştır. Artık kim şeytanı (ve insanları Allâh’ın dîni’nden uzaklaştırmaya çalışan tâgutları) tanımayıp da Allâh’a îmân ederse o, muhakkak ki kopması (mümkün) olmayan en sağlam kulpa (Kur’ân’a ve İslâm’a) yapışmıştır. Allâh (her şey’i) hakkıyla işitici, (her şey’i) kemâliyle bilicidir”.¹⁰³

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Bizim üzerimize (düşen görev), ap-açık bir tebliğ’den başka (bir şey’) değildir”.¹⁰⁴

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكُمُ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen (vazîfe) ancak apaçık bir tebliğden ibâretedir”.¹⁰⁵

¹⁰¹ -Müslim, İmân, (186 nolu h.ş.).Ebû Hurayra *radıye’llâhü anh’* dan. Sahîh-i Müslim Terceme ve şerhi, C.I.ss.446. Ahmed Davudoğlu

¹⁰² -Bakara, 42.

¹⁰³ -Bakara, 256.

¹⁰⁴ -Yâsîn, 17.

âyet-i kerîme'lerine göre *-her hangi bir ta'vîzde bulunmadan-*,

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ.

“Sizin dîniniz size, benim dînim de bana”.¹⁰⁶ diyerek bunları birbirine karıştırmamaktır.

Yaratılışımızın amacı

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hıkmle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezzehtir kılup kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), **diye yaratdım**”.¹⁰⁷ âyet-i kerîme'sine göre,

“Yaratılışın gâyesi, Allâhü Teâlâ'ya kulluk ve ibadettir”.

Bu bakımdan bütün peygamberler ve onların ümmetleri, **-kulluk ve ibâdet konusunda-** imtihana tâbi' tutularak hayır ve şerr, îmân ve küfür arasındaki tercihlerini belirtmek üzere şöyle buyurulmuştur:

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ ط إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ط وَأَنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ.

"O sizi yer yüzünün halifeleri yapan, sizi, size verdiği şey'lerde, imtihâna çekmek için, kiminizi derecelerle kiminizin üstüne çıkarandır.

¹⁰⁵ -Nahl, 82.

¹⁰⁶ -Kâfirûn, 6.

¹⁰⁷ -Zâriyât, 56.

Şübhe yok ki Rabb'in, (isyankâr olanlar hakkında) cezâsı pek çabuk olandır ve muhakkak ki O, (itâatkâr olanlar hakkında da) Ğafûr ve Rahîm'dir".¹⁰⁸

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ط وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ. لا

"O, hanginizin daha güzel amel (ve hareket) de bulunacağını imtihân etmek için, (halîfelik vasfına sâhib olup olmadığınız husûsunda sizi denemek için), ölümü de, dirimi de takdîr eden ve yaratandır. O, (kendisine isyân edenlerden intikam almakda) Gâlib-i mutlak'dır. (Kendisine tevbe ile yönelip teslîm olanlar hakkında da) Gafûr'dur (bağışlayıcıdır)".¹⁰⁹

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ط.

"O, hanginizin ameli (hal ve hareketi) daha güzel olduğu (husûsunda) sizi imtihana çekmek için, (halîfelik vasfına sâhib olup olmadığınız husûsunda sizi denemek için), gökleri ve yeri altı günde yaratandır. (Bundan evvel ise) Arş'ı, su üstünde idi".¹¹⁰

إِنَّا جَعَلْنَا مَاعِلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا.

"Biz yer yüzünde ne varsa ona bir zînet verdik ki insanları, (ezeldeki ahinde ve haîfelik vasfında) hangisi daha güzel amel edecek diye, imtihân edelim".¹¹¹

وَلِنَبْلُوَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ لا وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ.

¹⁰⁸ -En'âm, 165.

¹⁰⁹ -Mülk, 2.

¹¹⁰ -Hûd, 7.

¹¹¹ -Kehf, 7.

"**Andolsun sizi (bir takım teklîfler ile) imtihân edeceğiz. Tâki içinizden mücâhidleri ve sabr-u sebât edenleri belirtelim. Haberlerinizi (tâat veyâ isyanlarınızı) açıklıyalım**".¹¹²

Mücrimlere verilen ruhsat

Aşağıdaki âyet-i kerîme, mal, mülk, servet ve makam sâhibi kimselerin, başında buldukları toplumu nasıl idâre edip hayra ve îmâna veyâ küfre, şirke, bâtıla yönlendirdiklerini ve onlara küfür, şirk ve isyan yollarını nasıl benimsetmeye çalıştıklarını, açık bir şekilde lfâde edip gözlerimizin önüne bir ibret levhası olarak arz etmektedir:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَارًا بُحْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ.

"**Biz, her şehir ve kasabada, (mal, mülk, servet ve makam sâhibi büyüklerini, -başında buldukları topluma örnek olup onları hidâyet yoluna mı, yoksa dalâlet yoluna mı sevk edecekler diye- îmân ve küfür arasında muhayyer bıraktık. Peygamberimiz onlara doğru yolu göstermesine rağmen onların ekseriyyeti küfür ve şirk yolunu tercih ettiler, Biz de) oraların günahkârlarını, o yerlerde (rahmetimizin bir eseri olarak mühlet verip kendi amellerine kendilerinin şahid olup bir i'tiraz haklarının kalmaması için) hilekârlık etsinler (hîle ve desiselerine devam etsinler) diye, büyük adamlar (tanınmış büyükler) yaptık. (Onları imtihân etmek için onlara böyle bir imkân verdik) Halbuki onlar hilekârlığı başkasına değil,**

¹¹² -Muhammed, 31.

kendilerine yaparlar da farkında olmazlar, (olsalar bile ondan vaz geçmazler)”¹¹³.

Bu bakımdan İslâm’a uygun olmayan fitne, fesâd, zulm, şirk ve küfür gibi her hatâli işde, her anarşik olayda, her tefrika ve ihtilâfda, *-Tevhid’i ve Şirk’i gereği gibi anlamaya çalışmayıp birlik ve berâberliklerini kaybeden ve Rasûlü’llâh aleyhi’s-selâm ile Ashâb’ının yolundan ayrılarak ifrat veyâ tefrit yollarından birine sapmayı bir ma’rifet sayan-* **“Ben de Müslüman’ım”** diyen kimselerin de büyük payı vardır.

Aşağıdaki âyet-i kerîme’ler de, bu gerçeği açık bir şekilde ifâde buyurup ortaya koymaktadır:

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ.

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ط وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْفَسَادَ.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ط وَلَيْسَ الْمِهَادُ

“İnsanlardan öylesi varedir ki onun (bu) dünyâ hayâtına âid sözü hoşunuza gider (de seni imrendirir). (Üstelik bu yetmiyormuş gibi) kalbinde olana Allâh’ı şâhid tutar (da seni kendisine inandırmaya çalışır) Halbuki o, (İslâm) düşmanlarının en yamanı, en gaddarır”.

“O, (senin yanından ayrılıp) yer yüzünde bir iş başına geçti mi, orada fesâd çıkarmaya, (orayı fesâda vemeye), harsi (elinizin emeği olarak çalışıp çabalayıp elde ettiğiniz her şey’i) ve nesli (göz bebeği yavrularınızı) helâk etmeye (kökünden

¹¹³ -En’âm, 123.

kurutup yok etmeye) **koşar** (çalışır). **Allâh da fesâdı** (ve böyle fesâdçıları) **sevmez**”.

“**Ona, -Allâh’dan kork** (da böyle yapma)- **denildiği zaman izzet-i nefsi**, (câhilâne kibir ve gururu) **onu tutar, onu onurlandırır** (tahrik eder) **de daha ziyâde günah işlemeye götürür**. **İşte, böylelerinin hakkından ancak Cehennem gelir. O, ne kötü yatılacak bir yerdir**”.¹¹⁴

Bunun için Allâhü Teâlâ, **Zü’l-Karneyn**’in de, îmân ile küfür, hayır ile şerr rasındaki tercihini kendisine bırakmış, O da aklını müsbet yönde kullanarak verilen ni’metlere şukr edip hayır ile îmân tarafını tercih etmiş, bunun neticesi olarak da karşılaştığı toplumları **îmân ve İslâm** yolunda yetiştirmeye çalışmıştır ki bunun en güzel misâli, yukarıda zikri geçen **Türk** toplumunun demir gibi kuvvetli ve kudretli olan kalblerine, erimiş bakır hükmünde olan **îmân ve İslâm** cevherini akıtarak Allâhü Teâlâ’ya kulluk ve ibâdete yöneltmiş, bu suretle de delinmesi ve aşılması mümkün olmayan **Seddi** inşâ’ etmiştir. Ne zaman ki bu **Sedd**, “**Müslüman Türk kudreti**”, ortadan kalkarsa, o zaman da Ye’cûc ve Me’cûc topluluğu yer yüzüne dağılarak eşi görülmemiş fitne ve fesâdını çoğaltmış ve Kıyâmet’in on büyük alâmetinden birisi daha vukû’ bulmuş olur.

Netîce olarak şunu söyleyebiliriz ki,

“Eğer **Zü’l-Karneyn**’in karşılaştığı olduğu bu kavim, *-müfessirlerin nakl ettikleri gibi-* **Türk kavmi** ise, **Müslüman Türk’lerin inkırâzı**, Dîn-i Tevhîd Seddi’nin yıkılmasını ve Ye’cûc ve Me’cûc denilen fitne ve fesad

¹¹⁴ -Bakara, 204-205-206.

topluluğunun yer yüzünü isti'lâ' etmesini ifâde eder ki böyle büyük bir felâketin vukûu, **Eşrât-ı sâât**'dendir".¹¹⁵

Bunun için Zül-Karneyn vâsıtası ile *-bir lûtf-ü ilâhî olarak-* bize verilen bu yüce ve şerefli vasfımızı korumak ve Ye'cûc ve Me'cûc denilen iki fitne ve fesad topluluğunun şerrinden kurtularak dünyânın nizam ve intizamının devam etmesini istiyorsak, yeniden **Tevhîd Dîni**'ne sınımsız sınırlararak Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehyelerini yerine getirip her türlü küfür, şirk ve isyan yollarından uzaklaşmamız ve **Dîn-i Tevhîd Seddi**'ni **"Müslüman türk kudreti"** ni yeniden inşâ' edip ihyâ' etmekle mümkündür.

Dînî esâslara dayanmayan hukûmetlerin hâli

Büyük müfessirlerden merhûm ve mağfûr Konya'lı Mehmed Vehbi Efendi,

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قَف وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْئًا بَيْنَهُمْ ط وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ .

"Hak din, Allâh indinde İslâm'dır. Kitâb verilenler (başka sûretle değil) ancak kendilerine ilim geldikten (dînin hakikatleri kendilerine bildirildikten) sonra aralarındaki ihtirasdan dolayı, ihtilâfa düştüler. Kim Allâh'ın âyet'lerini inkâr ederse, şübhesiz ki Allâh hısâbı pek çabuk görücüdür".¹¹⁶ âyet- i kerîme'sinin tefsîrinde, hakk ve gerçek olan kendi dîninin hükümlerini terk ederek veyâ değiştirerek veyâ çağın îcâbı olarak bir kısmını kabûl edip bir kısmını bırakarak veyâ *-din nâmına da olsa-* dinde olmayan şey'leri dînî

¹¹⁵ -Hak Dîni Kur'an Dili Türkçe Tefsîr, C.5.ss.3291. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

¹¹⁶ -Âl-i İmrân, 19.

bir esâs imiş gibi halka telkîn edip yanlış yollara yönelterek, hevâ ve hevese uyanlar hakkında, şöyle söylemektedir:

*“Tâbi’ olduğu dînin ahkâmını terk ederek, hevâ ve hevesine uygun bir şekilde tahrîb eden milletlerin çeşitli belâ'lara mübtelâ olduğu ve vukû' bulan bu hâdiselerden ibret alıp mütenebbih olmadıkları hallerde, Allâhü Teâlâ, **düşmanlarını musallat ederek helâk ettiği, âlemde her zaman görülen ahvâldendir**”.*¹¹⁷

Kezâ,

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَوَفَّيَكَ وَرَافِعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ.

“O zaman Allâh şöyle demişdi : Ey îsâ, şübhesiz ki seni öldürecek olan (onlar değil) benim. Seni kendime yükseltip kaldıracak, seni küfr edenlerin içinden tertemiz kurtarıp çıkaracak ve sana tâbi’ olanları kıyâmet günü’ne kadar küfr edenlerin üstünde tutacak (olan) da (benim). Sonra dönüşünüz (de) yalnız bana (olacak) dır. İşte o zaman aranızda, hakkında ihtilâf etmekte olduğunuz şey’lerin hukmünü ben vereceğim”.¹¹⁸ âyet-i kerîmesinin tefsîrinde de, yine aynı konuya işâratle, şöyle söylemektedir:

“Bu âyet-i kerîmede, kıyâmete kadar, îmân edenlerin gâlib, îmân etmeyenlerin mağlûb olacakları va’d olunmuşdur. İşte bu va’d-i ilâhî’nin eseri, o zamandan bu zamâna kadar görülmüş ve ilâ yevmi’l-kıyâme görüleceği de şübhesizdir”.

¹¹⁷ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur’ân, C.2.ss.564.Mehmed Vehbi.

¹¹⁸ -Âl-i İmrân, 55.

“Bu bakımdan Ehl-i İslâm, peygamberlerin hiç birisini birbirinden ayırmaksızın hepsine îmân ettikleri için, her zaman İslâmî hukûmetler bulunmakta ve ilâ yevmi'l-kıyâm da bulunacaktır. Ancak İslâmî hukûmetlerin ba'zan kavi ve ba'zan zayıf olması, her milletin hukûmetlerinde cârî olan hallerdendir”.

“İşte bu âyet-i kerîme dahî delâlet eder ki **milletin îmân ve i'tikâdı**, hukûmetin **pâyidâr** olmasına sebebedir. Çünkü, millette îmân olmazsa fertleri bir noktaya toplamak mümkün olmaz. Zîrâ, insanları bir merkeze cem' eden her zaman din ve îmân'dır. Fertlerin bir noktaya ictimâî mümkün olmayınca, hukûmeti yaşatmak mümkün olmaz. Hukûmeti yaşatacak, milletin hey'et-i mecmuası olduğundan onları bir araya getirecek îmân ve i'tikâd lâzımdır. Binâen-aleyh, **-Hukûmete diyânet lâzım değildir-** diyenlerin ne kadar zayıf fikre mâlik olduklarını beyâna hâcet yoktur. Zîrâ, diyânet perver olan bir milletin başında dinsiz hukûmet nasıl yaşar ve kaç gün faydalı olabilir? Çünkü, cemâatin o hukûmete teveccühü olamaz ve irtibâtı çözümlür. Gerçi muvakkat bir müddet bir hukûmet karaltısı görülürse de temeli olmadığı için elbetde bir gün yıkılır”.

“Hulâsa, **hukûmeti yaşatmak** diyânete sarılmakla ve halkın arzûsunu tatmin ve halkı hukûmete rabd etmekle olabilir. Ya'nî, halk bi't-tav-ı ve'r-rızâ (isteyerek ve râzı olarak) kendi ihtiyârı ile seve seve hukûmete kalbiyle, rûhuyla, dîniyle, îmânıyla merbût olmalıdır. Bu da diyânetle olur. Cemâatin **cebren, kahren** ve **kerhen** hukûmete bağlanmasına hakîkî bağıllık denilemez. Bir gün gelir, o bağı kırar, irtibat kalmaz. Hepsini de,

halk da, hukûmet de muzmahill olup (çöküntüye uğrayarak darmadağın olup gider)”.¹¹⁹

Nitekim şu âyet-i kerîme de, bu hakikatleri açık bir şekilde te'yid etmektedir ki Deccâl'lerin fikir ve görüşlerini çağdaşlık gereği görüp gençlerimizi madden ve ma'nen öldürmeyi bir ma'rifet sayarak hakikatleri göremez, işitemez ve anlayamaz bir hâle getirip helâke düşürmenin, bu suretle de onları dinden uzaklaştırmanın ne kadar mes'ûliyyetli bir davranış olduğunu, ortaya koymaktadır:

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرُدُّوهُمْ وَيَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ
دِينَهُمْ ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ.

“Böylece onların (hem fikir olan) ortakları, (Allâh'a eş koşan) müşrik'lerden çoğuna,

(a)-hem onları helâke düşürmek,

(b)hem de kendilerine karşı dinlerini karma karışık edip bozmak için-,

evlâtlarını öldürmeyi (doğru yoldan saptırıp dalâlet'de bırakmayı, hakikatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi) süslü (güzel bir şey' imiş gibi) gösterdi. Allâh dileseydi, bunu yapamazlardı. O halde onları, uydurdukları (iftirâları) ile baş başa bırak”.¹²⁰

¹¹⁹ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, C.2.ss.615. Mehmed Vehbi.

¹²⁰ -En'âm, 137.

Fâsıklar, zâlimler, kâfirler, münâfıklar ve müşrikler istemese de, hukmü kıyâmete kadar devâm edecek olan Kur'ân-ı Kerîm'in bu âyet-i kerîmesinde zikri geçen **"Katil : Öldürme"** lâfzı, -Fıkıh Usûlü ilmindeki lâfız kurallarına göre- **hakikat** olarak alınırsa, maddî benliği yok etme (*öldürme*) ma'nâsı anlaşılır. Bu manâya göre,

"İns ve cin şeytanları, müşriklerin çoğunu, akıllarını, fikirlerini, duygularını, bir takım kuruntular ile ifsâd etdiler. Onlara, fakirlik korkusu ile yetişmiş çocuklarını

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي
 الْكِتَابِ لَا أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ. لَا
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَاوْلَئِكَ عَلَّيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
 أَجْمَعِينَ.
 خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.

öldürmeyi, putlara kurban etmeyi, kızlarını diri diri mezara gömmeyi, iskât-ı cenîn etmeyi, bu sûretle de kendi nesillerini kendilerine kırdırmayı, bir iktisâd, bir akıl, bir nâmûs ve bir dîn işi gibi iyi bir şey' olarak telkîn etdiler ve bunu da iki maksad için yaptılar". ma'nâsı anlaşılır. (Elmalılı, C.3.ss.2063).

Mecâz olarak alınırsa, ma'nevî benliği yok etme (*öldürme*) ma'nâsı anlaşılır ki bu ma'nâya göre de,

İns ve cin şeytanları, müşriklerden çoğuna,

"Hayır, gece gündüz (işiniz) hilekârlık idi. Bize de Allâhı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı emr ediyordunuz".(Sebe', 33). âyet-i kerîmesinin ifâdesine göre binbir türlü hîle ve desise ile;

"Sakin şu Kur'ân'ı dinlemeyiniz. Okudukca gürültü ediniz. Belki gâlib gelirsiniz (susturursunuz)". (Fussilet, 26). âyet-i kerîmesinin ve bunlar gibi diğer âyet-i kerîmelerin ifâdesine göre de, akla hayâle gelmedik baskılar ile,

"Beyinlerini yıkayarak hakk yoldan döndürüp kendi çocuklarını, kendi nesillerini helâke götürmeyi, onları Sırat-ı müstekîm'den, İslâm yolundan uzaklaştırmayı, boş ve faydasız şeyler ile meşkul edip hakikatleri, göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi, çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için iyi bir şey' imiş gibi telkîn etdiler ve bunu da iki şey' için yaptılar". ma'nâsı anlaşılır ki bu şekilde bir öldürme, maddî varlıklarını öldürmeden daha şediddir. Çünkü birinci şekilde öldürülen evlatların cennetlik olma durumları vardır. İkinci şekilde öldürülen (hakikatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirilip şuursuz bir şekilde körü körüne İslâm düşmanlığı yapan, ins ve cin şeytanlarının istediği bir nesil hâline getirilen) evlatların ise, *-hakk yola yönelip kendilerini kurtaramazlarsa-* ebedî olarak cehennemlik olma durumu vardır.

İçinde yaşadığımız bu zamanda ise, her iki şekli de, her zaman ve her yerde, muhtelif şekillerde görmek mükündür. Bize düşen görev ise, İslâmî hakikatleri, yapabildiğimiz kadar tebliğ edip gözler önüne sermektir.

“O kimseler ki, bizim inzâl ettiğimiz beyyine’leri ve (Allâh’ın emrine, hükümlerine, irşâdına ve bunlara îmân etmenin, ittibâ’ etmenin vücûb’una delâlet eden ve ayn-ı hidâyet, mahz-ı hidâyet olan) âyet ve delîl’leri, -biz bunu insanlar için Kitâb’da açık bir şekilde beyân ettikten sonra- ketm ederler (gizlerler). İşte onlar (ın hâli): Onlara, hem Allâh lâ’net eder, hem lâ’net etmek şânından olan (melekler ve insanlar) lâ’net eder”.

“Ancak tevbe edenler, tevbe edib de islâh-ı hâl edenler, islâh-ı hâl edib de ketm ettiği hakîkatleri beyân edip neşr edenler (yok mu?), işte ben de bunların tevbelerini kabûl ederim, (ve kendilerini lâ’net’den istisnâ’ ederim). (Çünkü) Tevvâb olan da, Rahîm olan da ancak benim”.

“(Tevbe etmeyib de) küfürlerinde sâbit olanlar ve bu hâl üzere ölenler (yok mu?), onlar kâfir’lerdir ki işte, Allâh’ın, meleklerin ve bütün insanların lâ’neti onların üstündedir”.

“(Onlar), onun (o lâ’net’in yâhud Cehennem’in) içinde ebedî olarak kalırlar. Onlardan (ile’l-ebed) ne azâb hafifletilir, ne de kendilerinin yüzlerine bakılır, (onlara hiç bir mühlet ve müsâade de verilmez)”¹²¹.

Azâb-ı İlâhî’nin şiddeti ve ilâhî rahmetin genişliği

Allâhü Teâlâ’nın ve peygamberlerinin emir ve nehiyelerini tanımayıp dâimâ isyankâr bir şekilde yaşayan insanlar hakkındaki azâb-ı ilâhî, -aşağıdaki âyet-i kerîme’lerde belirtildiği gibi- hem çok şiddetli, hem de süreklidir:

¹²¹ -Bakara, 159-162.

أَلَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ. فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ. فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ.
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ.

“**Bütün bunlar** (Âd, Semûd, Firavn ve benzeri kavimler), **memleketler** (in) **de azgınlık edenlerdi.** (Her biri kuvvetlerine mağrur, arzularına tâbi’ olarak buldukları memleketlerde hakk ve adâlet hudûdlarını aşıp halkın ve Hâlik’in hukukuna tasallut ve tecâvüzde ileri gitmişlerdi)”.

“**O suretle ki oralarda** (dâhilen ve haricen) **fesâdı** (küfrü, şirki, katli, fuşu, zulmü, isrâfi ve benzeri ahlâksızlıkları) **çoğaltmışlardı”.**

“**Bundan dolayı Rabb’in de üzerlerine bir azâb kamçısı yağdırıverdi.** (Her birinin üzerine azâbdan bir kamçıyı döker, yağdırır gibi ardı arası kesilmeyen büyük bir şiddet ve darbeler ile indirip çarpıverdi)”.

“**Çünkü senin Rabb’in, şübhesiz rasad yerindedir** (her şey’i her an gören ve bilendir)”¹²²

يُنْسِ الْإِسْمَ الْفُسُوقَ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ.

“**Îmândan sonra fâsıklık ne kötü addır. Kim** (Allâh’ın yasak ettiği şey’lerden yüz çevirip) **tevbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir”.**¹²³

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ.

“**Allâh katında, yer yüzünde yürüyen** (yaşayan) **hayvanların en şerlisi ve en kötüsü, kâfir olanlardır. Çünkü onlar,** (Allâh’a) **îmân etmezler”.**¹²⁴

¹²² -Fecr, 11-14

¹²³ -Hucurât, 11.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ. ط

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ. ط

“**Hakikat, Kitâblı'lardan olsun, Müşrik'lerden olsun küfr edenler (in hepsi), Cehennem ateşindedirler; onlar, onun içinde ebedî kalıcıdır. Yaratılanların en kötüsü de onların ta kendileridir**”.

“**Îmân edib de güzel güzel amel (ve hareket) de bulunanlar (a gelince), Hiç şübhe yok ki bunlar da yaratılanların en hayırlısıdır**”.¹²⁵

Bunlar gibi âyet-i kerîme'lerin ifâde buyurduğu hakikatlere kulak verip kötü ve şerli insanlardan olmamak için,

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

“(Yâ Muhammed, tarafımdan onlara) **de ki: Ey nefislerine karşı aşırı giden (günahkâr) kullarım. Allâh'ın rahmetinden ümid kesmeyin.** (Eğer şirk'den ve küfür'den sakınır ve günahlarınıza tevbe ederseniz) **Allâh bütün günahlarınızı bağışlar. Çünkü O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir**”.¹²⁶

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ.

“**Size azâb gelib çatmadan Rabb'inize dönün. O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez**”.¹²⁷

¹²⁴ -Enfâl, 55.

¹²⁵ -Beyyine, 6-7

¹²⁶ -Zümer, 53.

¹²⁷ -Zümer Sûresi, âyet 54.

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِغَتَّةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ.

“Ansızın ve hiç farkına varmadığınız bir sırada, size azâb gelmezden önce Rabb’inizden size indirilenin en güzeli (olan Kur’ân-ı Kerîm’e ve peygamberlerin en hayırlısı olan Hazreti Muammed) e uyun”.¹²⁸

âyet-i kerîmelerinde belirtilen azâb-ı ilâhî gelmeden, kuş kafesden uçmadan, sâhip olduğumuz yüce imkânlar elden gitmeden, hayât son bulmadan, sonunda da *-Eyvâh, aldanmışım, aldatılmışım-* demeden, bütün varlığımızla ve sâhib olduğumuz bütün imkânlarımız ile yüce Rabb’imizin sonsuz rahmet ve merhametine sığınıp O’na yönelerek, O’nun emir ve nehiyelerine kayıtsız şartsız teslim olarak **Din-i Tevhit Seddi**’ni yeniden inşâ’ edip maddî ve ma’nevî değerlerimizi yeniden hayâta geçirmeliyiz ki şu güzel vatanımızda varlığımız devam etsin. Bu suretle de *-her taraftaki fitne ve fesâd unsurlarına rağmen-* dünyanın sulh ve sükûnu bozulmasın.

Değişim isteyen Deccâl’lerin fikir ve telkinlerine uymak

Şu güzel vatanımızda, çeşitli inanç, görüş, düşünce ve fikirlere sâhip kimselerin, her gün, çağın gereklerine göre bir **değişimden** söz ettiklerini ve bunun gerekli ve zarûr olduğu tezini savunduklarını üzüntü ile görüp şâhit oluyoruz. Fakat maddî ve ma’nevî değerlerimizin yeniden hayâta geçirilmesi konusunda hiçbir şey’ söylemediklerini de yine esfle görüp şâhit oluyoruz. İşte işin en tehlikeli ve olumsuz tarafı budur.

¹²⁸ -Zümer Sûresi, âyet 55.

Böyle bir durum karşısında Kominizm'in zulmünden kurtulan **Türkî devletler** gibi veyâ Kapitalizm'in aldatıcı sultasından kurtulan İslâm devletleri gibi *-Deccâl'lerin fikir ve görüşleri doğrultusunda-* bir bataklıktan çıkıp başka bir bataklığa mı girelim. Yoksa bir bataklıktan çıkıp Cennet gibi bu vatan toprakları üzerinde tam bir teslîmiyyet ile Yaratana yönelip O'nun kânunlarına göre insanca mutlu yaşamanın yollarını mı turalım.

Elbette ki akl-ı selim, insanca yaşamanın doğru ve güzel bir yol olduğunu gösterir. Bu güzel bir şey'dir ama, bu yoldaki ölçü ne olmalı? Hiçbir zaman yanılma ve yanlış yapma vasfından kurtulamayan insan oğlunun iyi ve güzel olduğunu zann ettiği beşerî sistemler, doktrinler ve rejimler mi olmalı? Yoksa maddî ve ma'nevî değerlerimizin tek koruyucusu her türlü noksan sıfatlardan uzak bulunan Allâhü Teâlâ'nın *-peygemberi vasıtası ile-* bizlere bildirip teblîğ ettirdiği ilâhî sistem ve ilâhî kanunlar mı olmalı?

Bunlardan doğru olanı tercih edebilmek için, dünyâda ve âhirette maddî ve ma'nevî her derdimize şifâ olan Kur'ân-ı Kerîm'in şu âyetleri karşısında, elimizi başımıza koyup düşünmek ve **“Ma'rifetü'llâh:Allâh'ı bilme ve O'na inanma duygusu ”** ile bezenip **“Haşyetü'llâh:Allâh korkusu”** ile dolarak

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِإِعَادَةٍ وَأَتَّقُوا اللَّهَ ط إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ.

“Ey îmân edenler, Allâh'dan korkun. (Nifaktan, münâfiklardan, küfürden, kâfırlardan, zulümden, zâlimlerden, Şeytan'ın şeytânetiyle o kötü âkıbete düşmekten sakının,

Allâhın vikâyesine *-korumasına-* sığınım da her işinizde O'nun emir ve nehiyelerini yerine getirerek ikâbindan *-azâbindan-* korunun). **Herkes, yarım için, önden ne göndermiş** (arkasına ne bırakmış) **olduğuna baksın, Allâh'ın emrine muhâlefetden korkun** da hükmüne râzı olun, fenâlık yapmayın, kötülüklerden korunun. **Çünkü Allâh, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır”**.¹²⁹

emrinin gereğini yerine getirerek hiç bir şey'in ve hiç bir kimsenin zerre kadar fayda vermeyeceği o büyük imtihan gününe hazırlanmak duygu ve inancına sâhip olmak lâzımdır.

Bu da ancak beşerî (اِنْكَالَاب) inkilâb'lardan vaz geçip ilâhî (اِنْتِقَالَاب) inkılâb'lar yapmak suretiyle mümkün olur ki o da ancak her yönden zayıflamış olan **Din-i Tevhit Seddi**'ni, milletçe yeniden inşâ' etmekle mümkün olur.

Her ne kadar kendi beşerî sistem ve kânûnlarını tatbik eden bir toplumun,

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقَرْيَةَ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ.

"Senin Rabb'in, -ehâlisi (birbirini) islâh edip dururken, (biribirlerinin haklarına riâyet ederlerken)- o memleketleri sırf küfür, şirk ve zulüm yüzünden (hemen) helâk edecek değildi ya".¹³⁰ âyet-i kerîme'sinde önemle belirttiği gibi,

¹²⁹ -Haşr, 18.

¹³⁰ -Hûd, 117.

Bu husûs, "Cenâb-ı Hakk'ın rahmetinin genişliğinden ve kendi haklarındaki lûtf ve müsâmahasındandır. Bunun için haklar tezâhüm ettiği (*toplanıp bir araya geldiği*) vakit, fukahâ', evvelâ kul hakkını nazar-ı i'tibâra alır" denilmiş; bu esâsa binâen de "Mülk, küfür ile yaşayabilir, fakat zulm ile, ahlâksızlık ile aslâ yaşayamaz" buyurulmuştur. Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.343. Hasan Basri Çantay.

Allâhü Teâlâ'nın kullarına olan sonsuz rahmetinin bir eseri olarak, refah, küfür, şirk, fesâd ve fisk-u fücûr içinde yaşaması bir müddet mümkün olursa da, her an dinden ve diyânetten uzaklaşarak **ma'nevî** ve **ahlâkî** yönden her gün her saat aşağıların aşağısına **hızla giden** bir toplumun yaşaması mümkün olmaz.

Eğer, her biri kuvvetlerine mağrur, arzularına tâbî' olarak buldukları memleketlerde hakk ve adâlet hudûdlarını aşip halkın ve Hâlik'in hukukuna tasallut ve tecâvüzde ileri giden; dâhilen ve haricen **fesâdı**, küfrü, şirki, katli, fuhşu, zulmü, isrâfî ve benzeri ahlâksızlıkları diledikleri gibi yaşayan bir toplumun yaşaması mümkün olsaydı, âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurulan toplumlar, helâk olup gitmezlerdi:

Hele hele Batılılar böyle istiyor, demokrasinin, lâikliğin, özgürlüğün, çağın ve insan haklarının gereği budur gibi bir bahâne ile Allâhü Teâlâ'nın "**Ey îmân edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız**"¹³¹ dediği düşmanlarımızın isteklerini yerine getirerek ve gûyâ insan haklarını koruyor görünerek idâmı kaldırıp şiddeti, hukuk nâmına hukuksuzluğu, fisk-u fücuru, fuhşu ve benzeri ahlâksızlıkları serbest bırakarak meydana boş bırakmak, o toplumun helâkine sebep olmaktan başka bir netîce doğurmaz. Cenâb-ı Hakk, yapacağı veyâ yapmayacağı bir işte acele etmez, fakat o işi ihmâl de etmez. Bu O'nun hikmetinin ve ilâhî kânununun bir gereğidir. Çünkü Cenâb-ı Hakk, âyet-i kerîme'lerinde şöyle buyurmaktadır:

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا
تَدْمِيرًا. وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ط

¹³¹ -Mümtehine, 1.

"Biz bir memleketi helâk etmek istediğimiz vakit onun ni'met ve refahdan şırmamış elebaşlarına (ileri gelenlerine, Allâh'a, peygambere ve Kur'ân'a itâati) emr ederiz de onlar orada (bu emrimize rağmen) itâatden çıkarlar. (Emirlerimizi dinlemiyerek isyanlarını, fisk-u fücûrlarını artırırılar da kendi hevâ ve heveslerine uyarlar). Artık o (memleket) karşı azâb hakk olmuştur. İşte biz onu kökünden mahv-ü helâk etmişizdir"..

"Nûh (devrin) den sonra nice asırlar (halkını) helâk ettik, (helâk ettiğimiz gibi)".¹³²

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ.

"Eğer Allâh, insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile önleyip (def' edip) savmasaydı, yer yüzü muhakkak fesâda uğrardı, (nizam ve intizâmı bozulurdu)".¹³³

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ط وَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ط إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ.

"Eğer Allâh, ba'zı insanların (şerrini, diğer) ba'zısı ile def' etmeseydi, içlerinde Allâh'ın adı çok anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler, muhakkak yıkılıp giderdi.

(Dînine) yardım edenlere elbet Allâh da yardım eder. Şübhesiz ki Allâh, Kavi ve Azîz'dir, (güçlüdür ve gâlibdir)".¹³⁴

¹³² -İsrâ', 16-17.

¹³³ -Bakara, 251.

¹³⁴ -Hacc, 40.

İnanılması ve yerine getirilmesi gerekli dört ana şart

Bütün bunlardan anlaşılan şudur ki,

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بآهْتُمْ.

“(Allâhü Teâlâ), **îmân eden, sâlih amel işleyen, Muhammed -aleyhi's-selâm- a indirilene** (vahy edilene) **inan**an ve (bu vahy edilen şey'lerin) **Rabb'lerinden gelen bir hakk** (ve gerçek) **olduğuna** (şeksiz şübhesiz) **îmân eden kimselerin günahlarını yarlıgâmış** (bağışlamış) **ve hallerini iyileştirmiştir**”.¹³⁵

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulan şu dört **ana esâs**, îmânın tam ve kâmil olmasını açık bir şekilde ifâde edip gözlerimizin önüne ap-açık bir şekilde sermektedir:

- 1-Îman etmek,
- 2-Sâlih amel işlemek,
- 3-Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a vahy edilene inanmak,¹³⁶
- 4-Hazreti Muhammed *aleyhi'sselâm*'a vahy edilen Kur'ân'ın **hakk ve gerçek** olduğuna inanmaktır.

¹³⁵ -Muhammed, 2.

¹³⁶ -Son zamanlarda, “*Dinler arası uzlaşma ve Hoşgörü felsefesi nâmı altında*” siyâsî ve şeytânî kelime oyunları ile Müslümân'ların inanç ve yaşayışlarına bir takım şübheler sokarak kendi inanç ve mel'ûn emellerini gerçekleştirmeye çalışanların, **Kelime-i Tevhid**'in ikinci rûknü olan “**Muhammedü'r-Rasûlü'llâh**” ilkesini, (farzını) kabullenmediklerini esefle görüyoruz ve şahit oluyoruz ki böyle bir fikir empozisi, âyet-i kerîme'de belirtilen üçüncü şarta tamamen aykırıdır.

Bu sûretle bu dört ana şarttan birisinin eksik olması halinde o îmânın sahih ve makbûl olmayacağı husûsu, açık bir şekilde ifâde buyurulmuştur.

Ne yazık ki son zamanlarda Müslümân'ım diyen bir çok kimseler, ilk üç şartı kabul edip amel etmeye çalıştığı halde dördüncü şart olan Kur'ân'ın hakk ve gerçek olduğu husunda büyük hatalar yaparak -*Tunus, Mısır, Yemen, Libya, Irak, Sûriye, Ürdün, Afkanistan, Pakistan gibi İslâm memleketlerinde*- Kur'ân'ın emrettiği konuların dışında bir takım kurtarıcılar, liderler, önderler, düzenler, sistemler, rejimler aramakta ve demokrasi, özgürlük, lâiklik gibi İlâhî olmayan -*İslâm'a zıt*- beşerî sistemlere gönül vermekte ve bir takım anarşik davranışlar ile onların gerektirdiği şey'leri her zaman hayâta geçirmeye çalışmaktadır.

Bunun için böyle bir îmânın kabul olunmayacağı husûsu, bir çok âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf'lerde açık bir şekilde ifâde edilmiş ve şöyle denilmiştir:

“Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm'ın taraf-ı ilâhî'den getirdiği ahkâmın cümlesine îmân etmek vâcib (farz) olduğu halde Kur'ân'a îmânın bu âyetde ayrıca zikr olunması; Kur'ân'a îmân etmedikçe, Kur'ân'ın gayriye îmânın kabul olunmayacağına ve Kur'ân'a îmân; îmân edilmesi lâzım olan şey'lerin cümlesine îmânı mutazammın olduğuna işâret eder”.

“Diğer taraftan (وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ) :Onlar, Kur'ân'ın Rabb'lerinden gelen bir hakk ve gerçek olduğuna şeksiz şübhesiz inanırlar) cümlesi, Kur'ân'a îmânı te'kid için vârid olmuştur. Çünkü Kur'ân'ın Rabb'leri tarafından hakk ve gerçek

olarak gönderilmiş bir kitâb olduğunu beyân etmek, Kur'ân'a îmânın vâcib olduğunu bir kat daha te'kid eder".¹³⁷

Fert ve toplum hayâtındaki değişim nasıl olmalı?

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ. ج

“Mü'min'ler ancak onlardır ki Allâh (ın ismi) anıldığı zaman kalbleri yerinden oynar (yürekleri titrer), karşılarında âyet'leri okununca (da bu, onların) îmân'larını artırır. Onlar ancak Rabb'lerine dayanıp güvenirler”.¹³⁸

Âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulan özelliklerini kaybeden fertlerin ve toplumların, *yeniden bir değişim ile*, yaşayış tarzlarında ve îmân esâslarında asla dönmelerinin şart olduğu husûsu dile getirilerek,

“Sakin siz onlar gibi olmayın, katı kalbli de olmayın, fâsik da olmayın. Hakk'a yönelip O'nun emir ve nehiyelerini tutarak yumuşak ve ince kalbli olun. Tûl-i emel sâhibi olarak Yahûdî'ler gibi taş kalbli olmayın. Çünkü fertler gibi toplumlar da zamanla dînî hayatlarında tavrundan tavra muhtelif devirler yaşayarak kocar ve özlerindeki îmân, ibâdet, ahlâk gibi özellikleri zayıflayıp yaşlanır ki böyle bir yaşayış içinde olan bir toplum, "Ba's-ü ba'de'l-mevt: öldükden sonra tekrar dirilme" gibi yeniden hayat kazanarak varlığını idâme ettirmek ihtiyacını duyar” denilmekte ve fert ve toplum hayâtındaki değişimin nasıl olması lâzım geldiği husûsunu en iyi ve en açık

¹³⁷ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân,C.13.ss.5369. (Hâzin). Mehmed Vehbi.

¹³⁸ -Enfâl, 2.

bir şekilde gözlerimizin önüne sermektedir ki şu âyet-i kerîme'ler, bunun açık bir delilidir:

۞ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۗ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ.

“**Îmân edenlerin, Allâh'ı ve Hakk'dan inen (Kur'ân'ı) zikir için, kalblerinin saygı ile yumuşaması zamânı hâlâ gelmedi mi?** Onlar, daha evvel kendilerine kitâb verilip de üzerlerinden uzun zaman geçmiş, artık kalbleri kararmış (katılaşmış, nasihat te'sîr etmez, hakka boyun eğmez, Hakk neş'esi duymaz) **bulunan (Yahûdî'ler ve Hıristiyan) lar gibi olmasınlar. Onlardan bir çoğu (dinlerinden çıkmış, kitâblarını terk etmiş) fâsıklardır**”.¹³⁹

فِيمَا نَقَضُوا مِيثَاقَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۚ

“**Onlar, (verdikleri) o kat'î te'mînâtı (Allâhü Teâlâ ile yaptıkları ahidlerini) çözüp bozmuş oldukları için biz de kendilerini rahmet'imizden koğduk ve kalblerini kaskatı yaptık**”.¹⁴⁰

Bu şekildeki i'kazlar karşısında bize düşen görev, Rabb'imize yönelip O'nun emir ve nehiyelerini kayıtsız şartsız yerine getirmeye çalışarak yeniden **Tevhit Dîni İslâm**'ın etrâfında toplanıp birlik ve berâberlik içerisinde, *-fitne, fesâd, terör, anarşi, tefrika, ihtilâf, şirk ve küfür hallerinden uzak-* mutlu bir yaşam tarzına gönül vermektir.

¹³⁹ -Hadîd, 16.

¹⁴⁰ -Mâide, 13.

Ne mutlu böyle bir yaşam tarzına yönelip o yolda ömür tüketenlere...

İslâm'a uygun bir anayasa nasıl olmalı?

Netîce olarak tekrar tekrar şunu söylemeliyiz ki yukarıdaki âyet-i kerîme'lerde belirtilen azâb-ı ilâhî gelmeden, kuş kafesden uçmadan, sâhip olduğumuz yüce imkân ve ni'metler elden gitmeden, hayât son bulmadan, sonunda da *-Eyyâh, aldanmışım, aldatılmışım, büyük bir gaflet içinde ömür tüketmişim-* demeden, bütün varlığımızla ve sâhib olduğumuz bütün imkânlarımız ile yüce Rabb'imizin sonsuz rahmet ve merhametine sığınıp O'na yönelerek, O'nun emir ve nehiyelerine kayıtsız şartsız teslim olarak, **Zü'l-Karneyn** vâsıtası ile *-bir lûtf-ü ilâhî olarak-* bize verilen bu yüce ve şerefli vâsıtamızı korumak istiyorsak ve Ye'cûc ve Me'cûc denilen iki fitne ve fesad topluluğunun şerrinden kurtularak dünyânın nizam ve intizamının devam etmesini arzu ediyorsak, yeniden **Tevhîd Dîni İslâm'a** sımsıkı sarılarak Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehyelerini yerine getirip her türlü küfür, şirk ve isyan yollarından uzaklaşmamız ve **Dîn-i Tevhîd Seddi'**ni yeniden inşâ' edip maddî ve ma'nevî değerlerimizi yeniden hayâta geçirmek mecburiyetindeyiz.

Bunun için de, Türkiye Devleti'nin ilk Anayasa'sında olduğu gibi, "**Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin dîni, Dîn-i İslâm'dır. Resmî dili Türkçe'dir**". esâsına göre hareket edelim ki şu güzel vatanımızda varlığımız devam etsin.

Bu da ancak "**DİN-İ TEVHİD SEDDİ**" ni, "**MÜSLÜMAN TÜRK KUDRETİ**" ni yeniden inşâ' edip ihyâ' etmekle mümkündür.

Aksi taktirde, **Müslüman Türk'lerin inkırâzı** hâlinde, Dîn-i Tevhîd Seddi'nin yıkılması ve Ye'cûc ve Me'cûc denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü isti'lâ' etmesi, kaçınılmaz bir netîce olur.¹⁴¹

Evet, böyle bir **dönemeç**, çok zor bir **inkılâb**, çok zor bir **değişim**'dir. Çünkü, daha medenî olma hevâ ve hevesine kapılarak İlâhî bir dayanağı olmayan inkılapçı, lâik, demokratik, özgür bir anlayış ile batılılaşma sevdâsı uğruna, kırk-elli yılı aşkın bir zamandan beri,

“Bu Müslüman'ları kendi hâline bırakırsanız kısa bir zamanda birlik ve berâberliklerini hayâta geçirip bu memlekette şerîat i'lân ederler. Bunun önüne geçmek için önce dîn adamlarını me'mûr yaparak istediğiniz gibi yöneteceksiniz. Sonra da Müslüman'ları muhtelif isimler altında, uydurma tarîkatlar ve cemâatler hâline getirerek bunun önüne geçeceksiniz”.

“Ardından da -İrticâ' hortluyor- yaygarasını kopararak bir takım tedbirler alıp buna mâni' alacaksınız”.

fikrini savunan ve yıllardır tatbikâta koyan nifak, şirk ve küfür erbabı kimselerin karşısında, böyle **ilâhî bir inkılâbı**

¹⁴¹ -Dünyânın son zamanlarında hakkı bâtıla, iyiyi kötüye, doğruyu yanlış birbirine karıştıran, hiç durmadan fitne ve fesâdı körükleyen, bu suretle de içinde buldukları toplumların nizâm ve intizâmını bozan, gerçek olmayı gerçek gibi gösteren hilekâr, yalancı, yaldızcı şerir deccâlvarî insanlar, -Allâh'a karşı isyankâr olup kahr ile, cebr ile veyâ rızâ ile kutsallaştırılıp ma'bûd edinilen insan veyâ şeytan gibi kimseler- çoğalmıştır. Bunlar, dünyâ târihinin son zamanlarında çokça görülecektir ki Kıyâmet alâmetlerindedir. Bunun için Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm bu husûsda şöyle buyurmuştur.

مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ.

“Âdem'in yaratıldığı zamandan beri, kıyâmete kadar, Deccâl'in şerrinden daha büyük bir fitne olmamıştır”.

Riyâzü's-sâlihîn,C.3.ss.326.(1846 nolu h.ş.).

gerçekleştirmek, Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın câhiliyye devri insanlarını İslâm'a yöneltmesi kadar zordur.

Ayrıca harp meydanlarında istedikleri neticeyi alamayan **Batılıların,**

“Müslüman'ları zayıf düşürüp yenmenin tek bir yolu vardır. O da onları Kur'ân'dan ve İslâm'dan uzaklaştırmaktır”

diyerek **Müslüman Türk kudretini** zayıflatıp yok etmek için,

“Biz bir Hristiyan'ız. Fakat öyle bir Hristiyan ki bütün insanları seven ve herkese karşı âdil olmak isteyen bir Hristiyan. İşte bu prensipedir ki bir Hristiyan olarak Hazreti Muhammed'in kânununu tetkik ediyoruz”. gibi aldatıcı fikirler ile İslâm'ın usûl ve metotlarını kullanmak sûretiyle, İslâm'ın içinde İslâm'ı yıkmayı; İslâm'ı bozup mensublarını bid'at, fesat, şirk ve küfür yollarına saptırmayı; doğru yoldan saptırıp dalâletde bırakmayı; hakikatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi; demokrasi, özgürlük, lâiklik, hukukûn üstünlüğü gibi ilâhî bir dayanağı olmayan fikirleri durmadan empoze etmeyi; Ortadoğu projesi gibi İslâm'a ve Müslümân'lara zarar veren ve zulme, ihtilâfa, tefrikaya, izdirâba, ve sayısız sıkıntılara düşüren deccâlvarî sistemleri hayâta geçirmeyi; çağdaşlaşmak gereği olarak empoze eden ve yıllardır yaptıkları çalışmaların boşa gideceğini gören İslâm ve Müslümân düşmanlarını, yeni bir gayrete sevk edecektir.

Fakat sâhip olduğumuz **maddî** ve **ma'nevî kudretimiz,** böyle bir inkılâbı gerçekleştirmeye ziyâdesi ile kâfi gelecektir. Yeter ki her hâlimizle ve bütün varlığımız ile İslâm Dîni esâslarını, *-muhtelif cemâat ve ehl-i bid'at görüşlerine göre*

değil-, fıkıh kitaplarımızda yazılı olan Ehl-i sünnet ve Cemâat esâslarına göre doğru bir şekilde öğrenip Allâhü Teâlâ'ya yönelerek O'nun yardımını dileyelim.

Aynı zamanda şu âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurulan îmân, ihlâs ve takvâ kuvvetini de kalblerimize iyice yerleştirtirip Rabb'imize güvenip dayanarak O'nun yardımını ve korumasını isteyelim.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا. ۝

"Mü'minlerin yüreklerine -îmânlarını katmerli bir îmân ile artırırsınlar diye- sekînetini (kuvve-i ma'nevîyesini) indiren O'dur. Göklerin ve yerin bütün orduları Allâh'ındır. Allâh, her şey'i hakkıyla bilendir, yegâne hüküm ve hıkmət sâhibidir".¹⁴²

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَابَهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا. ۝
وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا.

"And olsun ki Allâh Mü'min'lerden -seninle ağacın altında biât ederlerken- râzı olmuştur da kalblerindeki (sıtkı, ihlâsı, vefâyı, takvâyı) bilerek üzerlerine sekînetini (kuvve-i ma'nevîyesini) indirmiş ve onları yakın bir feth ile".

"ve alacakları bir çok ganimetlerle mükâfatlandırmıştır. Allâh mutlak gâlibdir, yegâne hüküm ve hıkmət sâhibidir".¹⁴³

¹⁴² -Fetih, 4.

¹⁴³ -Fetih, 18-19.

Bütün bunların neticesinde, **Zü'l-karneyn**'in, gerek ferd olarak gerekse toplum olarak demir kütleleri gibi salâbetli (*kuvvetli ve kudretli*) olan unsurlarımıza mazîde telkin edip aktığı maddî ve ma'nevî "**Din-i Tevhit Seddi'ni: Tevhit Dîni'nin koruyucusu Müslümân Türk kudretini**" yeniden canlandırıp hayata geçirmenin dünyevî ve uhrevî mutluluğu, o nisbette hem güzel, hem büyük, hem de ebedîdir.

Bunun için de *-aşağıdaki âyet-i kerîme'lere göre-* tebliğ, gayret, tedbir ve çalışma bizden, muvaffakiyyet Allâhü Teâlâ'dandır.

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ط وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ. ع

"(Yahûdî'ler ve Hristiyan'lar gizli) **hîleye saptılar. Allâh da onların o hilekârlıklarına mukâbele etdi. Allâh, bütün hilekârları hakkıyla bilendir**".¹⁴⁴

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

"**Allâh emrinde (hâkim ve) gâlib'dir. Fakat insanların bir çoğu (bunu) bilmezler**".¹⁴⁵

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

"**Bizim üzerimize (düşen görev), ap-açık bir tebliğ'den başka (bir şey) değildir**".¹⁴⁶

* * *

Netîce ve hamd-ü senâ'

Nu mutlu böyle bir sonuca sâhib olmaya çalışan takvâ ve ihlâs ehli Mü'min ve Müslüman olanlara...

¹⁴⁴ -Âl-iİmrân, 54.

¹⁴⁵ -Yüsûf, 21.

¹⁴⁶ -Yâsîn, 17.

Yâ Rabb, bizleri, bu ikrâr ile haşret. Kendisinde hayır görüp doğru yola ilettiğin ve beğenip seçtiğin kullarından eyle. Kur'ân'ın yolundan, Rasûl'ünün sünnetinden ve onlara ihsân ile tâbî' olup onların yolundan gidenlerin yolundan ayırma. Doğru yola ilettiğin peygamberler, siddîklar, şehîdler ve sâlihler zümresine idhâl eyle. Netîcede, Cennet'in kapısına varınca da, görevli melekler tarafından,

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ.

"Dünya hayâtında iken yaptığınız amellerin karşılığı olarak kazanmış olduğunuz Cennet'e), **selâmetle, korkusuzca girin**".¹⁴⁷

denilecek ve orada selâmına muhâtab olacak kullarından eyle.

*Allâhümme salli alâ Muhammed'in ve alâ âl-i Muhammed'in fi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, ve fi'l-mele-i'l-a'lâi ilâ yevmi'd-dîn.*¹⁴⁸

Âmîn, âmîn, âmîn
ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

¹⁴⁷ -Hıcr, 46.

¹⁴⁸ -"Allâh'im, Hazreti Muhammed'e, Muhammed'in âl ve etbâna, Dîn gününe kadar, Mele-i a'lâ'da, evvel ve âhirde salât eyle, (rahmet et)".

Mele-i a'lâ': Büyük ve ileri gelen meleklerin toplandığı yer. Refik-i a'lâ'.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ط
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

"İşte âhiret yurdu!

**Biz onu yer yüzünde büyüklük ve fesad arzûsuna
düşmeyeceklere veririz.**

(En güzel) âkıbet müttekî'lerin (takvâ sâhiblerinin) **dir"**.¹⁴⁹

¹⁴⁹ -Kasas, 83.

Fihrist

Dîn-i Tevhîd Seddi	1
Din-i Tevhîd Seddi	3
Besmele, Hamdele, Salvele	5
Ö n s ö z	7
Tevhîd Dîni İslâm ve Dînî Kimlik	11
Kur'ân Mutluluğu ve Dînî özgürlük	18
Deccâl'lerin telkinleri ve getirdiği felâketler	21
Gayr-i Müslimlerin âdetini benimsemek	25
Tefrika ve zararları	27
Nasihat ve Deccâlvârî insanların cevabları	32
Kıyâmet alâmetleri hakkında birkaç söz	34
Zü'l-Karneyn kıssası ve önemi	34
Zü'l-Karneyn'in üçüncü seferi ve Türk toplumu	37
Demir gibi salâbetli olan kalblere sekînet'in indirilmesi	41
Muhaddis Prof. Kâmil Miras'ın tefsîri	43
Tevhîd Dîni İslâm, bölünmez bir bütündür	47
Din-i Tevhîd Seddi'nin yıkılması ve şeytanın hîleleri	49
Müslüman Türk'lerin inkirâzı ve neticesi	52
Müslüman Türk'lerin İslâm'a hizmetleri	56
Ahdini bozan milletlere düşmanların musallat edilmesi	59
İslâmî bir idârenin özelliği	62
Yaratılışımızın amacı	66
Mücrimlere verilen ruhsat	68
Dînî esâslara dayanmayan hukûmetlerin hâli	71
Azâb-ı ilâhî'nin şiddeti ve ilâhî rahmetin genişliği	76
Değişim isteyen Deccâl'lerin fikir ve elkinlerine uymak	79

İnanılması ve yerine getirilmesi gerekli dört ana şart	84
Fert ve toplum hayâtındaki değişim nasıl olmalı?	86
İslâm'a uygun bir anayasa nasıl olmalı	88
Netîce ve hamd-ü senâ'	92
Fihrist	95
Özgeçmiş	97

Dîn-i Tevhîd Seddi

A.Celâleddin Karakılıç

1929 yılında Talas'da doğdu. İlkokulu Talas ve Konya Ereğlisi'nde, Ortaokulu Kayseri ve Karaman Ortaokulunda ve Lise tahsilini de Kayseri Lisesi'nde tamamladıktan sonra İ.Ü.Tıp Fakültesi'ne girmek üzere iken -bir lûtf-i ilâhî olarak- 1950-1951 ders yılında A.Ü. İlahiyat Fakültesi'ne devam edip 1954 yılında mezun oldu ve Trabzon İmam-Hatip Okulu Meslek dersleri öğretmenliğine atandı. Aynı yıl vatanî görevini yapmak üzere oradan ayrıldı.Yedek Subay olarak askerlik görevini tamamladıktan sonra Kayseri İmam-Hatip Okulu Meslek Dersleri Öğretmeni oldu.

1958-1962 yılları arasında Hasbekli Hoca diye ma'rûf merhûm ve mağfûr Kurrâ'dan Hacı Hâfız Mü'min Akan'dan Kur'ân-ı Kerîm'in tecvîd ve ta'limini öğrendi. Bu aradaki çalışmaları ile de "Tecvîd İlmi -Kur'ân-ı Kerîm Okuma kâideleri-" isimli kitabını hazırladı. Ayrıca yine Kurrâ'dan, Karabey'in Hâfız diye ma'rûf merhûm ve mağfûr Mehmed Karakılıç'dan da istifâde etdi. Daha sonra da İlm-i Kırâat ile ilgili çalışmaları oldu.

1962-1966 yılları arasında Kayseri İmam-Hatip Okulu Müdürü, 1966-1968 yıllarında Niğde İmam-Hatip Okulu Meslek dersleri Öğretmeni, oradan tekrar Kayseri İ.H.O. Meslek Dersleri Öğretmeni oldu. 1971 -1972 yıllarında Diyanet İşleri Başkanlığı Dini Hizmetler ve Din Görevlilerini Olgunlaştırma Daire Başkanlığına atandı. Kendi isteği ile bu görevden ayrıldıktan sonra tekrar Kayseri İ.H.Lisesi Meslek Dersleri Öğretmeni oldu ve 1984 ders yılı sonunda aynı görevde iken emekli oldu.

Gerek memûriyet hayatında gerekse emekli olduktan sonra bir çok hayır işlerinde çalıştı. Fahrî vâizlik yaptı. Evli ve 4 çocuk sahibi olup, hayatı boyunca İslâm'a, Müslüman'lara ve insanlığa hizmeti şîâr edindi.

BASILMIŞ ESERLERİ

- 1-Tecvîd İlmi, (Kur'ân-ı Kerîm Okuma Kâideleri) (6.Baskı) (17x24)=(204 Sayfa)
- 2-Hz. Muhammed aleyhi's-selâm'n Hayatı
Eşsiz Ahlâk ve Faziletleri (4.Baskı).....(17x24) (12+728)=(740 Sayfa)
- 3-Fıkıh Usûlü (2.Baskı) (17x24)=(532 Sayfa)
- 4-Bâtıl Yollar içerisinde Doğruyu Arayanlara Hakk Yol (3.Baskı)... (14 x20)=(96 Sayfa)
- 5-İslâm'da İstişâre (2.Baskı) (14x20)=(60 Sayfa)
- 6-Zamânımızda Tevhîd ve Şirk (5.Baskı) (14 x20)=(360 Sayfa)
- 7-Kısa İlm-i Hâl Bilgileri (2.Baskı) (14 x20)=(212 Sayfa)
- 8-Kıyâmet ve Kıyâmet Alâmetleri (2.Baskı)..... (14x20)=(288 Sayfa)
- 9-Din-i Tevhîd Seddi 14x20)=(86 Sayfa)

HABERLEŞME ADRESİ

A.Celâleddin Karakılıç
Kiçiköy Mah. Altintepe Cd
Gonca Sok.No: 16

Talas - Kayseri

Tel: (0352) 437 00 27

الَّذِينَ إِنَّ مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ .

**“Eğer (hayır ve îmân yolunu tercih eden mü’min kullarımızın) kendilerine,
yer yüzünde bir iktidar mevkî verirse, onlar namazı dosdoğru
kılarlar (ve kıldırırlar), zekâtı verirler (ve verdirebilirler),
iyiliği emr ederler ve kötülükten vaz geçirmeye çalışırlar.
Her yapılan işin âkabeti Allâh’a âiddir,
(O, karşılığını tam olarak verir)”**¹⁵⁰

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأُولَىٰ مَا أُذِنَا لَهُمْ دُونَ الْعَذَابِ الْأَخِيرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ .
**“Biz, o en büyük azâbdan (âhîret azâbından) önce de onlara
mutlakâ yakın azâbdan (katl, esâret, kıtlık, salgın hastalıklar
ve düşman tasallutu gibi dünyevî azâblardan)
tatdıracağız. Tâ ki ric’at etsinler (küfür, şirk ve
nifakdan îmâna dönsünler diye)”**¹⁵¹

¹⁵⁰ -Hacc, 41.

¹⁵¹ -Secde, 21.

İbn-i Abbâs *radiye'llâhü anhumâ*, bu husûsa işâretle,
"Bir toplum, Allâhü Teâlâ'ya karşı olan ahdini bozarsa, Allâhü Teâlâ, o topluma
düşmanlarını musallat eder". buyurmuşdur. Taberânî.

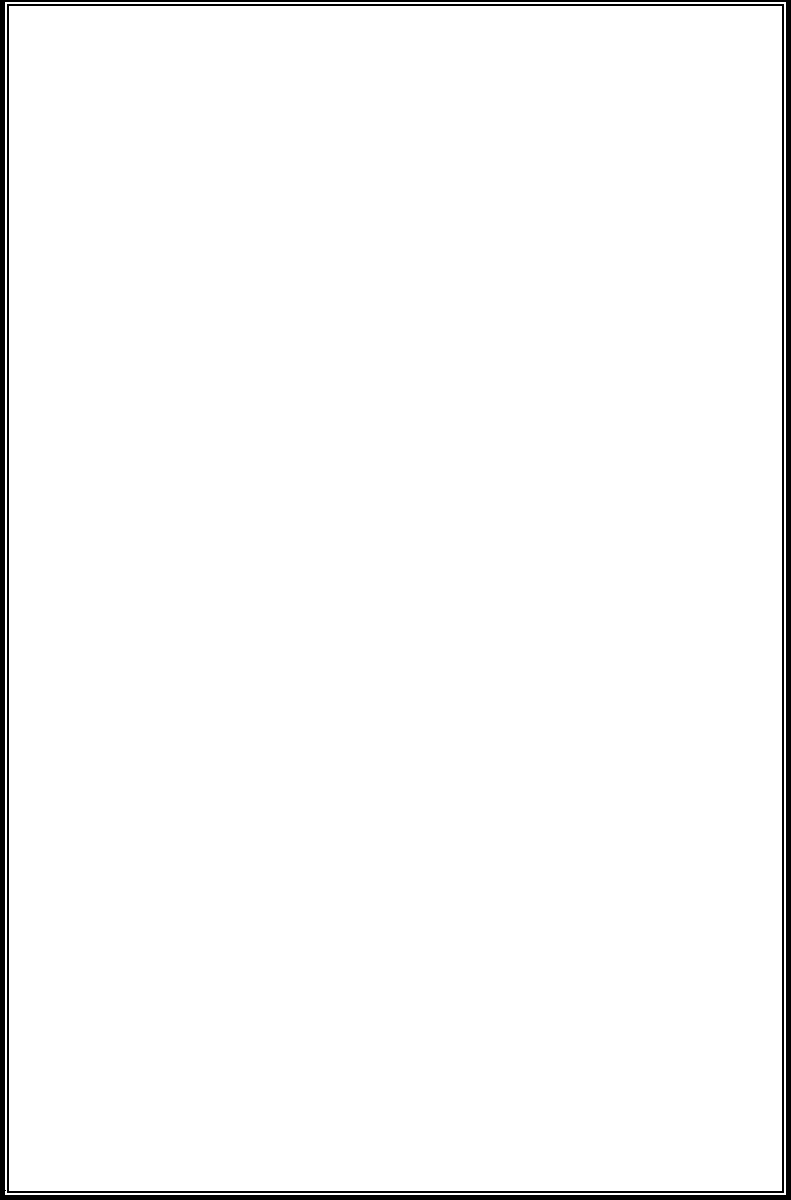

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ط إِنَّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُتَّبِعُونَ.

“Kendilerine Rabb’inin âyetleri ile öğüt verilip de sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kimdir? Hiç şübhesiz ki biz günahkârlardan intikam alıcılarız”.¹⁵²

¹⁵² -Secde, 22.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاءُ عِزُّ الْمُؤْمِنِينَ.

“**Bizim üzerimize (düşen görev), apaçık bir teblîğ'dir**” (Yâsin 17)

Tebliğ bizden, takdir sizden, hüküm Allâhü Teâlâ'dandır.

Kullarının dünyevî ve uhrevî mutluluğunu isteyen Allâhü Teâlâ, **Rabb** isminin muktezâsı ve **sonsuz rahmeti**'nin bir eseri olarak sevgili rasûlü Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm* vasıtası ile bizlere tebliğ ettirmiş olduğu **Kur'an-ı Kerim**'inde ve İslâm **Dîni esâsları**'nda, insanlığın muhtaç olduğu en doğru yolun, en doğru rejimin **kendi ilâhî sistemi** olduğunu belirterek, İslâm dışı fikir, görüş, sistem, düzen, rejim ve inanışlara gönül vermememizi emr etmekte ve şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قَف

"**Hak dîn**, (insanları dünyevî ve uhrevî mutluluğa erdiren gerçek düzen, gerçek sistem, gerçek rejim, gerçek inanış), **Allâh mînde (ancak) İslâm'dır**" (Âl-i İmrân, 19)

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا.

"**Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun îcâblarını yerine getirenlerden) râzı oldum**" (Mâide,3)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۗ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

"**Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyarsa) ondan (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhirette de en büyük zarara uğrayanlardandır**". (Âl-i İmrân, 85)

فَلِذَلِكَ فَادَعُ ۗ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۗ

“**İşte bunun için sen (onları Tevhid'e) da'vet et.**

Emr olunduğun gibi dosdoğru ol.

Onların hevâ (ve heves) lerine uyma”-Şûrâ,15